

Tájéoló

a BTFSZ lapja

31. évfolyam 2013/4

**Felnőtt világbajnokság
Középtávú OB
Irány Csehország!
Junior világbajnokság**

„JÓ TANULÓ, JÓ TÁJFUTÓ” PÁLYÁZAT

Dr. Fekete Jenő György, a BTFSZ tisztelt elnöke ez évben is meghirdeti a „Jó tanuló, jó tájfutó” pályázatot. Jutalomban részesülnek a tanulmányokban és a tájfutásban (bármely szakágban) egyaránt legjobb eredményt elért egyetemi és főiskolai hallgatók.

A pályázaton részt vehet minden, első alap-, mester- vagy osztatlan képzésben résztvevő, bármely magyarországi egyetemen, vagy főiskolán tanuló, nappali tagozatos hallgató, aki valamelyik budapesti tájfutó szakosztály igazolt versenyzője.

A pályázat részletes kiírása a 24. oldalon olvasható.

2014. ÉVI VERSENY- NAPTÁR EGYEZTETÉS

A BTFSZ főtítkáraként szeretném felmelegíteni a személyes versenynaptár-egyeztető találkozó intézményét.

Időpont: szeptember 17. kedd, este 6 óra
Témák: a szeptember 2-i elnökségi után nyitva maradó Bp. Bajnokságok elosztása, 3SZ-naptár kialakítása, terep-egyeztetési kérdések, BTFSZ-térképek használata és felújítása.

Helyszín: valamelyik sportszékház. Ha ezúttal többségben lesznek a tömegközlekedéssel érkezők, akkor most jobban preferálom a Curia utcai BTFSZ helyiséget.

Scultéry Márton

KEDVEZMÉNYES TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS

A Tájéoló Szerkesztősége, mint minden évben, most is meghirdette a Tájéoló kedvezményes előfizetési akcióját. Az akció a Hungária kupa időpontjától év végéig érvényes. A Hungária kupa résztvevői közül már jó néhányan éltek is a lehetőséggel.

Ezek szerint még erre az évre vonatkozó kedvezményes előfizetési díj 2500 Ft.

Ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent 2013. évi számokat, valamint az ezután megjelenő számokat is postázzuk. Ráadásul minden ilyen előfizetők átvehet egy teljes garnitúrát az elmúlt évben megjelent számokból.

Az előfizetési díjat átutalással lehet fizetni: AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége. Sokkal egyszerűbb, ha a BTFSZ-ben vagy a nagyobb versenyeken, országos bajnokságokon személyesen rendezel meg a lapot.

Ebben az évben még két szám fog megjelenni: az 5. szám az októberi országos nappali egyéni bajnokságon vehető át, míg az utolsó számot december első napjaiban postázzuk előfizetőinknek.

HUNGÁRIA HONLAP PÁLYÁZAT

Budapestiek is részt vettek a Hungária kupa honlap készítésére kiírt pályázaton. Összesen négyen jelentkeztek a korábban meghirdetett pályázatra, melyet a jövőbeli Hungária kupák egységes honlapjának kialakítására írt ki az MTFSZ Marketing és Kommunikációs Bizottsága. A négy pályázó Gerzsényi Zolt, Kovács Róbert, Marosffy Dániel, valamint Rác Róbert és Nagy Balázs közösen voltak.

A beérkezett anyagokat egy négytagú bizottság véleményezte: Kovács Balázs, Paskuj Máttyás, Petrócki Ádám és Scultéry Márton. A pályázatok hasonlóak voltak, a nyertes végül Gerzsényi Zolt lett. A pályázati feltételek szerint a honlapnak augusztus 1-től kell működnie.

www.funkwerk-mo.hu

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2013 4. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nagy Krisztina,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzárta megjelenik

4. szám 08. 27. 09. 06.

5. szám 10. 08. 10. 18.

6. szám 11. 19. 11. 29.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

FELNŐTT VILÁGBAJNOKSÁG, Vuokatti – Finnország

Az idei finn világbajnokságon a rendezők mindent elkövetek, hogy emlékeztessék tegyék. Talán a legkezelebbeznésának is lehetne nevezni (9 000-es nézőszám, leghosszabb normáltávú pálya, legészakabbnál fekvő felnőtt VB – ha jól néztem, csak az 1990-es svéd Álsbyn Junior VB volt északabbnál). Vuokatti, a VB központja lényegében egy gyönyörű sportközpont, ahol számos sportág elit versenyzőinek kínálnak magas színvonalú edzési és versenyzési lehetőségeket. Itt épült fel például a világon az első sífutó alagút 1998-ban. Érdekes megjegyezni, hogy azóta összesen 6 síalagút épült fel a világon, ebből 4 Finnországban! Nem láttam statisztikát, de nem lepődnek meg, ha Vuokattiban többen használnának sírollert, mint bicaj vagy kocsi! Természetesen technikailag magas színvonalú tájfutó terepekből sincsen hiány a közelben, ami egy világbajnokság elengedhetetlen kelléke.

A magyar csapat sajnos kicsit kisebb létszámmal érkezett a tervezetthez képest, ugyanis Szerencsi Ildikó és Kovács Ádám is sérült volt. A lányoknál csak Gyurkó Fanni indult, így magyar női csapat nem is nevezett a váltóra. A férfi oldalon Lenkei Zsolt, Baumholczér Máté, Kerényi Máté valamint az Ádám helyére beugró Liszka Krisztián képviselte hazánkat. A csapatvezetői feladatokat Vonyó Péter valamint jómagam láttam el.

A VB a normáltáv selejtezővel kezdődött. A terep a vártnál részletgazdagabb és lassabban futható volt. Több nagymenő is elkövetett hibákat. A pályák fiatal, sűrű erdőben kezdődtek, amiben lényegesen lecsökkent a látótávolság. A beigért jól futható szálerdők csak a pálya végére voltak jellemzőek. Ez is hozzájárulhatott, hogy a legjobbak 10%-al futottak rosszabbat a tervezett győztes időtől. Fanni sajnos rosszul kezdte a versenyt, ami az

egész futására rányomta a bélyegét, ennek ellenére csak 2 mp-re volt a bejutó helytől. Krisztián élete első felnőtt VB futamán tisztességesen helyt állt. A 20. helyen, 4:40-re a bejutó pozíciótól érkezett célba. Zsolt egy remek futással 4:37-re a győzestől, a 10. helyen döntőbe jutott.

A következő nap délelőtt a sprint selejtezőre, délután pedig a döntőre került sor. Már a selejtező futamra is párezer néző gyűlt össze szurkolni a célterületen. Fanni egy biztos tájékozódási taktikára építve jutott a döntőbe, ami nagy megkönnyebbülést jelentett a tegnapi nap után. A fiúk közül először Krisztián rajtolt, akinek ismét stabil volt a futása. Ez még nem volt elég a döntőbe jutáshoz, kisebb hibák még maradtak a futásában. Ennek ellenére első VB szereplése jónak értékelhető. Baumholczér Máté nem sokkal Krisztián után rajtolt. Először indult VB-n sprint számban, ahol minimális hibával, holtverseny-

Sprint térképrészlet

Sprint térképrészlet

ben! a 15. helyen szintén döntőbe került a legszorosabb selejtezőfutamból. Kerényi Máté is döntőt várt magától, és ehhez megfelelően kezdte el a versenyt. A táv feléig a bejutó 10. helyen állt (az ötödik ponton még 5. is volt), de sajnos egy kisebb hibát követően visszacsúszott, és fizikailag is elfáradt a végére. Így nem sikerült döntőbe jutnia.

A sprint döntőt Sotkamo-ban, 3km-re Vuokattitól rendezték. A rendezők által kitelepített kerítéseknek köszönhetően, egy tökéletes sprint terep született, amire már nem volt nehéz megfelelő pályát kitűzni. Lényegében minden átmenetben 2-3 útvonal között lehetett választani, és egy-egy rossz döntés értékes másodpercekbe kerülhetett. Minden sprint pályakitűzőnek érdemes megnéznie ezt a sprint döntőt. A rajt és a cél egy 5000 fős baseball pálya stadionjába volt, teli nézőkkel. Emelett rengetegen az utcákról követték a versenyt. Elsőként a lányok versenye zajlott. Fanni egy szinte hiba nélküli futással, a 36. helyen ért célba. A pályán sokszor az óvatosságot tartotta szem előtt. Máté első VB döntő-

jén egy magabiztos futással a 39. helyen zárt a rendkívül szoros férfi mezőnyben (kevesebb, mint 2 perccel kapott a világbajnoktól). A férfi pálya nagyon hasonlított a női pályához, az első 9. pont ugyanaz volt! Máté jó útvonalakat választott, éretten, higgadtan versenyzett. A férfiaknál a hazai Márten Boström, míg a nőknél a 21. felnőtt VB aranyát megszerző Simone Niggli nyert. Márten egyébként Józsa Gáborhoz hasonlóan a tájfutásból jó pár éve maratoni atlétának szegődött. Sajnos szerencsére, az olimpiai kvalifikáció nem sikerült neki, így nagyobb motivációt kapott a tájfutáshoz. Azt hiszem, jól döntött, amikor újra tájoltót vett a kezébe. Kedden következett a valaha volt leghosszabb távú VB verseny, a normáltáv. Ez a férfi kategóriában 19,5 km hosszú pályát jelentett volna, de a rendezők az utolsó csapatvezetői megbeszélésen bejelentették, hogy erre még rátesznek 300 métert! Valószínű sokáig szeretnék még viselni ezt a címet. Sejtteni lehetett, hogy a már elmért selejtezők után a döntő győztes idejét is kicsit hosszabbra érdemes becsülni (végül közel itt

is 10 perccel tévedtek a rendezők). Klasszikus tájfutás ide vagy oda, ez a normáltáv nem sikerült olyan magas színvonalúra, mint a VB többi versenyszámai. Elég kevesen is hibáztak, a fizikális felkészültség nagy jelentőségű volt. Ez, a második hosszútávú VB aranyérmét bezsebelő, Thierry Gueorgiou nyilatkozatából jobban érthető: „Elég unalmas pálya volt, lényegében két nehezebb pont volt, a többire csak futni kellett...”. Zsolt végig egyedül haladva nagyszerűen futott, nem hibázott, technikailag neki sem okozott gondot a pálya. Ez most a 28. helyezésre volt elegendő. A nőknél a dupla kettést elérő (22. arany) Simone diadalmaskodott. Érdekeséggéppen Jani Lakanen a 2007/08-as sérülésekkel teli szezon után visszavonult, majd a finn válogatottat segítette. Idén, 37 évesen visszatért, hogy még egyszer kedvenc számában és hazai terepen futhasson. Az itt elért második helyéről még sokáig fognak beszélni.

Csütörtökön a valaha volt leghosszabb után, következett a vala-

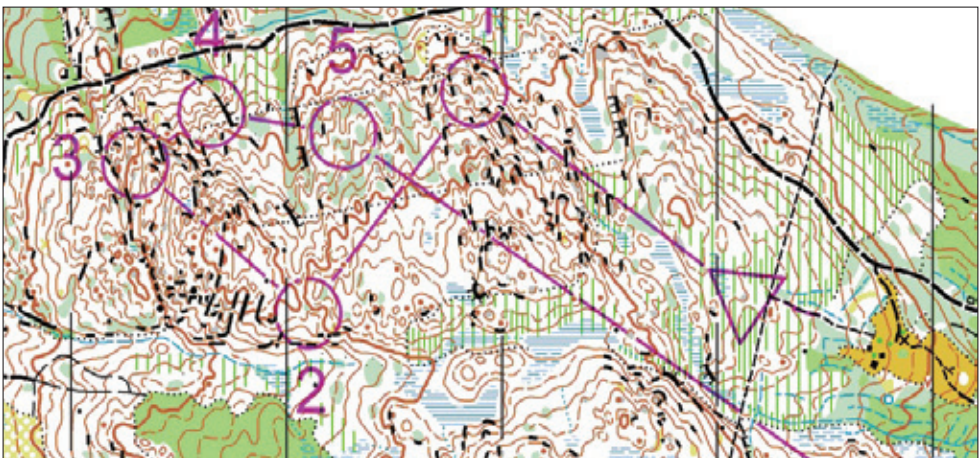
ha volt legnehezebb. Legalábbis sokan ezt állították a középtáv selejtező pályáiról. Ez meg is látszott, mivel rengetegen hibáztak. Mind a női, mind a férfi pálya első harmada egy nagyon technikás, völgyekkel, sziklafalakkal szabdalts terepen kezdett, ahol pár nemzetnek esélye sem volt megtalálni a pontokat (összesen 18-an nem teljesítették a pályákat), de még a jobbak közül is sokan teljesen kiszálltak. Így fordulhatott elő, hogy például a 3 finn férfi indulóból csak 1 jutott döntőbe, illetve volt olyan női selejtezőcsoport, ahol még 18 perc hátránnyal be lehetett jutni. A férfiaknál azért így is nagyon szoros selejtezők alakultak ki 4:30 és 5:30 között volt a maximális hátrány amivel még kvalifikálni lehetett. A lányoknál Fanni a mezőny végén kezdett. Sajnos beverte a sípcsontját, és elvesztette a koncentrációját pont a legnehezebb szakaszon. Végül úgy döntött nem futja végig a pályát. Kerényi Máté volt a magyar fiúk közül az első rajtoló. A technikás részben kicsit hibázott, de a pálya második felében jól versenyzett, sajnos ez az erős mezőnyben

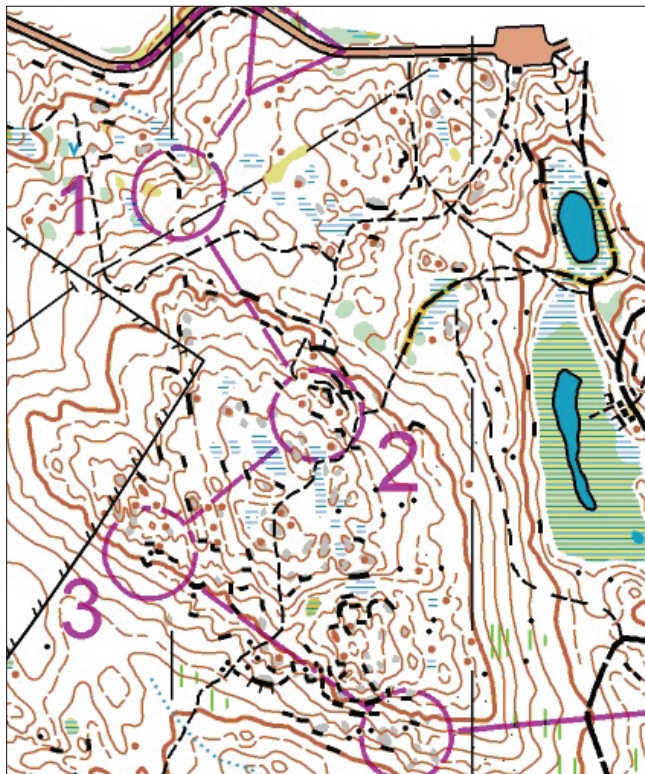
A normáltáv térképrészlete

keves volt, a 22. helyen ért célba. Baumholczer Máté nagyon szépen kezdte a versenyt, de pár kisebb hiba neki is becsúszott ebben a rendkívül technikás részben. Ennek ellenére végig bejutó helyen állt. Az utolsó pontra menet előzte ki őt Tue Lassen, így sajnos Máté a 16. helyen első kieső volt. Egy magyar vonatko-

zású eredmény még ugyanebben a selejtezőcsoportban, Barkász Dániel román színekben a 14. helyen jutott be a döntőbe. Zsolt rajtolt a magyarok közül utolsóként. Lényegében csak kisebb megtorpanásokkal teljesítette a legtechnikásabb részeket, majd

Középtáv selejtező térképe

Középtáv döntő térképe

ezután szépen egyenletesen felzárkózott az élbolyhoz, és végül a 7. helyen kvalifikálta magát a pénteki döntőre!

Másnap, a középtáv döntő férfi versenye igazán izgalmasra sikeredett. Nagyon sokáig Gustav Bergman állt az élen, aki Zsolt előtt indult 1:30-al. Gueorgiou a 2-esre egy percet hibázott, a célba érkezése után is még fél percig csak azt a pontot elemezte. Az átfutónál még 50 mp-re volt Bergmantól, de egy nagyon jó második körrel (térképcseré volt a célterületen való átfutásnál) megelőzte az élen álló svédet. A kicsivel később induló Leonid Novikov Bergmanéval közel azonos idővel futott át, de a vége felé két kisebb hibát is beletett és előnye hajszálnyira apadt az utolsó pontok-

ra Gueorgiou-hoz képest. Végül Leonid, mit sem törődve a csalládi hagyományokkal (Valentin, Leonid bátyja középtávon többször szerzett ezüstöt, de soha nem nyert) besöpörte az aranyat 9 másodperccel Gueorgiou előtt. A nőknél a svájci és japán VB-hez hasonló sikerre pályázó (ezeken a VB-ken az összes megnyerhető 4 aranyat elvitte) Simone ismét nyert. A már két kézzel és lábbal sem mutatható 23 aranyéremhez külön vitrint kell valószínű majd gyártani... Zsolt nagyon jól kezdte a versenyt, a 4-esen a 10. helyen állt, 7 mp-re a későbbi győztes Leonid Novikovtól. Ezután egy nagyobb melléfutás, és egy kisebb útvonalválasztási hiba miatt az

átfutóig a 29. helyen csúszott visz-sza. Innen viszont Zsolt egy fizikálisan és mentálisan is gyönyörű futással feljött a 18. helyre! Ezzel a teljesítménnyel már Zsolt is elégedett volt, bár összesen maradt benne 3 perc hiba. A jövőre nézve ez a futás mindenképpen biztató, ez volt az eddigi legjobb VB helyezése erdei versenyen!

Szombaton rendezték a világbajnokság utolsó számát a váltót. Idén sajnos csak a férfiaknál indult magyar váltó. Első futóként Lenkei Zsolt rajtolt. A terep a középtáv döntőhöz hasonlóan technikás és szintes volt, viszont a pályák több zöldbebb részt érintettek. A pályákat eléggé megfarsztázták, viszonylag nagy távolságokkal a farszta pontok között. Ez eléggé szétszórta a mezőnyt is. Zsolt nagyon jól kezdett, az első rádiós pontig (1.5 km) együtt haladt az élbollyal. A hosszú átmenetben más útvonalat választott a többiekhez képest. Bár az útvonal nagyon jó elgondolás volt (mint később kiderült többen erre futva hoztak fel helyezéseket), sajnos a kivitelezésbe kisebb bizonytalanság csúszott, így végül Zsolt 1:40 hátrányt halmozott fel. Innen lényegében egyedül futott, ennek ellenére még pár másodpercet hozott is az élbolyhoz képest, és egy nagyszerű futással a 13. helyen váltotta Baumholczer Mátét. Az előttünk és mögöttünk lévő csapatok 1:30-ra voltak a váltás pillanatában, így Máté a pálya elején egyedül futott, még-hozzá nagyon jó tempóban! Az első rádiós pontra már kielőzte az ausztrálokat. A hosszú átmenetet is jól csinálta, az osztrák és brit csapat már látótávolságra került. Sajnos a pontközelen egy kisebb melléfutás miatt a távolság ismét megnőtt Máté és az üldözők között. A pálya felétől Máté is nagyon jól futott, és pár másodperccel a francia és a lett csapat

Gyurkó Fanni

előtt váltott tizenkettedikként. Így történt, hogy a második váltásunk után Kerényi Máté mögött közvetlenül két világbajnok Thierry Gueorgiou és Edgars Bertuks sorakozott (4 másodpercen belül futottak ki)! Máté, ahogy azt kellett, megpróbálta a lehetetlent! Az első pontra még főleg Gueorgiou követte őt, de utána Máté azért élre engedte. A tempó világbajnokokhoz méltó volt, Máté a 2. pontra közel fél percet hozott az élbolyhoz képest! Az első rádióson már az olasz csapatra is lényegében felzárkózott. Azt hiszem, érdemes megemlíteni, hogy Gueorgiou végül 3:30-at hozott a győztes váltóhoz képest utolsó futóként és a 14. helyről a 8.-ra hozta fel a váltóját. Máté innen lényegében egyedül haladt, minimális hibával. A spanyol csapat utolsó futója szépen lassan felzárkózott Mátéra, és az utolsó 1,5 km-en együtt haladtak. Gyorsan kellett futniuk, mert a bolgár, litván és dán csapat is közel volt. A spanyolnak egy kicsit több ereje maradt a hajrában, de így is a nagyon szép 15. helyen végzett a magyar váltó. Ez egy figyelemreméltó eredmény ebben a nagyon szoros mezőnyben, mert annak ellenére, hogy mindhárom fiúnak maradtak kisebb hibák a

Liszka Krisztián

pályában, végig versenyben voltunk olyan csapatokkal kik általában 10-ben végeznek. Ráadásul Ádám, az egyik legfontosabb váltótag sérülés miatt hiányzott. A férfiaknál a váltót az oroszok nyerték a svédek és ukránok előtt.

A nőknél az utolsó futóknál a verseny nagyon átrajzolódott. Az első helyezést magabiztosan a norvégok, a másodikat a 4. helyen váltó finnek, míg a bronzérmet a 6. helyen kifutó svájciak szereztek meg. Ezzel a 35 éves Simone 3 arany, 1 bronz érmével csak a 3. legsikeresebb VB-jét zárta. És még nem jelentette be a visszavonulását...

Jövőre az olasz Alpokban szintén egy sikőzpontban (Trentino) lesz a felnőtt világbajnokság. Egy sérülésmentes magyar csapattól az ideihez képest jobb eredményeket várhatunk. Ehhez az otthoni klubok, az MTFSZ és a válogatottat segítő szakemberek segítségével elengedhetetlen. Bízom benne, hogy egyre jobb, magasabb színvonalú felkészülési lehetőségeket kapnak a legjobb magyar tájfutók, ösztönözve az utánpótlás versenyzőket is.

Pelyhe Dániel

A váltócsapat

Középtávú OB

Az utóbbi években megszokhattuk, hogy a Tipo TKE pár éve kijavított Pusztamarót környéki terepekre szinte minden évben visz egy nagyobb versenyt.

Igy volt ez idén is, amikor a Középtávú és Váltó OB-t vitte a környékre, de nem az eddig használt Pusztamarót központtal, hanem a terep déli szélén kialakított versenyközponttal, ami egy szántóföldön/legelőn keresztül megközelítve kicsit kockázatos választás volt egy esetleges eső esetén, de végül az égiek megkegyelmeztek és ezzel a verseny is zökkenőmentesen lezajlott.

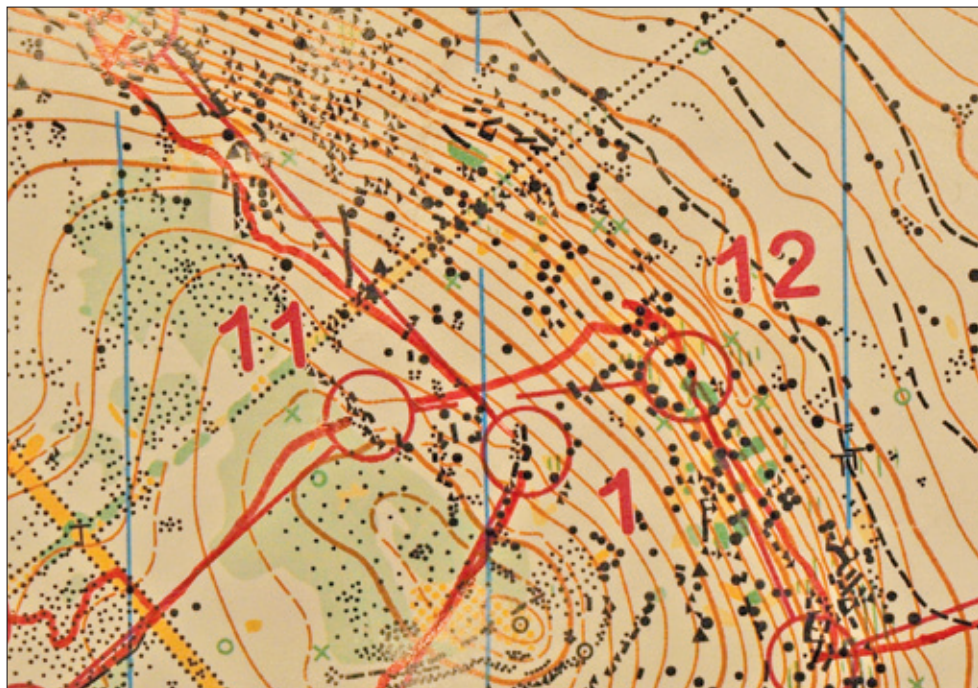
A régi térképet pontosítva és egy kis új részt is hozzájárítva két

külön kivágaton (selejtező-döntő) zajlottak a futamok. A pályakitűzők már pár éve egyszer jelesre vizsgáztak KOB pályatervezésből, ez most sem volt másképp, a Wengrin Ági - Faggyas Laci duó igazán színvonalas pályákat produkált. A pályaadatokat látva ugyan megrettent az ember, hogy egy középtávú OB-n miért kell egy napon belül egy közel hosszútávú pályát teljesíteni? A két pálya és a két rajt-cél menet pl. F40-ben közel 14km/600m szint, a meleggel vegyítve nem kellemes elegy, de végül azért elviselhetőnek bizonyult. A selejtező a terep jóval gyengébb, egyszerűbb, laposabb részén zajlott. Gyors, pörgős pályákkal hangolt rá a délutáni döntőre.

Délután aztán jött egy merőben más stílusú verseny. A környéken fellelhető terepek adottságait

nézve talán a legnehezebb, legtechnikásabb részét kaptuk meg egy markáns hegyoldal formájában, kövekkel, sziklákkal „telehánva”. Erre épült a pályák bő kétharmada és gyakorlatilag ez a mind fizikailag, mind technikailag nehéz rész döntött a bajnoki címek

Ezen a terepen nem nehéz hibázni

sorsáról is. Útvonalválasztás szinten semmi nem volt, viszont igen precíz tájékozódásra volt szükség minden kategóriában. A felnőttknél mindkét nemnél viszonylag sima győzelmek születtek. A hölgyek versenyében sokáig szoros küzdelem folyt Zsigmond Száva és Tóth Réka között, de a pálya második felében fokozatosan nőtt Réka előnye és a végére már sima, bő 2 perces előny lett belőle, ezzel bezsebelve első felnőtt bajnoki címét. A férfiaknál még ennyi izgalmom sem jutott, mert Baumholcz Máté esélyt sem adott senkinek, nagyon simán, az első pillanattól kezdve végig vezetve, egy közep-távon szokatlanul nagy előnnyel, közel 3 perccel nyert és ezzel 2 héten belül második sima egyéni OB győzelmét aratta. A 2-4 helyért már jóval nagyobb küzdelem folyt, melyben a Sparisok ifjú tehetsége, Bakó Áron jött ki jobban Kerényi

Mátéval és a sokáig 2. helyen futó, ám a végére 4. helyre lecsúszó Györgyi Ábellel szemben. A legnagyobb csatát azonban a junior fiúk produkálták, ahol ötven végeztek 1 percen belül és a pálya nagy részén vezető Tugyi Levente egy 2

perces hibával a végén drámai csatában kikapott Péntek Mátyástól, de éppen megelőzve Sulyok Ábelt. Mint utólag kiderült, ez a terep és verseny nagyban hasonlított stílusával a pár héttel későbbi Junior VB terepére.

Kiác Bence

Kedves Versenyrendezők, Edzők!

Tájékoztatlak benneteket, hogy korlátlan mennyiségben rendelkezem

Pretex 100 g-os és Pretex 120 g-os vízálló, nehezen szakadó térkép papírral.

Színes lézer nyomtatóval nagyon szép térképeket lehet nyomtatni, kiváltva a térkép laminálást és a térkép zacskót. Digitális géppel és offset géppel is nyomtatható.

Minden érdeklődőnek adok mintát, műleírást. Mivel ezen túl akár 10-20 db-hoz is hozzá juthattok, remélem a térkép használat terén egy új korszak kezdődik.

Méretük: 215x305 mm, 430x305 mm, 430x610 mm

A 215x305 mm méret ára: 100 g-os 23 Ft+ÁFA; 120 g-os 28 Ft+ÁFA

PRETEX
TÉRKEP PAPIR

MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - MOLINÓ/PONYVA
ÉREM - ÉREMSZALAG - NYAK SZALAG

GRAFFIC-COM_{BT}

SPORT - DEKOR - AJÁNDÉK

sportesgrafika.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

FIGYELEM! a tájfutás olimpiai sport !

XXII. SIKETLIMPIA

Szófia, 2013. július 26.–augusztus 5.

Kíváncsi lennék, vajon hányan vannak tisztában azzal, hogy szeretett sportágunknak van egy kevésbé ismert ága, mely az FMSZ – ezen belül az MHSSZ –hez és mint olimpiai szám a MOB égisze alá tartozó szakág.

Nos, az elmúlt közel 1 évben bőven volt alkalmam betekintést nyerni a tájfutás ezen ágába, ahol már 2009 szeptemberében a tajvani siketlimpián eredményesen szerepeltek sportolónk.

A Magyar Hallássérültek Sport Szövetsége 2008-ban alakult, az akkori vezetők valószínűleg meglátták a siketlimpián keresztül nyíló nagy pénzekhez jutás lehetőségét is. 2009 tavaszán új főtítkárt kerestek maguknak. Ez év szeptemberére – különféle anomáliák után – megszerveződött egy siketlimpiai csapat. Ami ebből a tájfutó sportágot érinti az, hogy erre az eseményre kiutazott néhány sportolónk, akik szép sikerrel teljesítették a versenyt. Mihályi Feri (mint hallássérült sportoló is a TIPO ver-

senyzője) normál távon 3. helyezést, Kormány Anita 4. helyezést ért el.

A siketlimpia után elkezdődött egy harc a pénzért. Mivel az illetékesek nem akarták kifizetni a hivatalos olimpiai dotáció szerint a jutalmakat, pereskedésre került sor. 2011-ben az Esélyegyenlőségi Minisztérium kifizette a sportolónak és edzőiknek, valamint az előbbiektől elkülönítve néhány sportvezetőnek a jutalmakat. 10 millió feletti összegekről van szó!

Mihályi Feri 2005 óta a Tipo versenyzője, 2009 tavaszáig dolgoztunk együtt. 2009 augusztusában az MTFSZ rendszerében átigazolt a Sirály SE-hez, majd 2010 áprilisában visszajött a TIPO-ba. Az MHSSZ rendszerben – tehát mint hallássérült – folyamatosan TIPO-s volt! És láss csodát, az eredményeiért járó jutalmat mégsem mi kaptuk, – sőt a 45. évüket betöltő edzők életjáradékát sem.....! – „pedig de jól fel tudtuk volna használni a Tipo-

ban az utánpótlásra, vagy akár az élversenyzők segítésére., – sőt még az MTFSZ is eltengette volna magát minimum egy évig ebből az összegből....

2011-ben Feri megkeresett, hogy szeretné ha ismét vezetném az edzéseit, a 2013-as siketlimpiára a felkészülését. Mivel számomra ekkor derültek ki az anyagi kondíciók, ráálltam, gondoltam, ha ismét eredményes lesz a munkánk, most talán már hozzánk kerül majd ennek a jutalma. (Az egy más kérdés, hogy 2 héttel az utazás előtt megjelent egy kormányrendelet, mely módosítja a dotáció feltételeit, így az egész magyar küldöttségéből talán páran lesznek majd jogosultak a jutalomra.) Elkezdtük a szisztematikus edzéseket, az eredmények egyre jobbakká és jobbakká lettek. Mindezen közben sorra képbe került a többi siket sportoló, akik addig edzésterv és mindenféle rendszer híján, jórészt öntevékeny felkészülést folytattak. Az SSC elnöke, Fenyves Tamás megkért, hogy ha lehet, segítsen az SSC-sek felkészülését is. Így 2012 decembertől bővült a létszám.

A felkészülés során kiderült, hogy nagyon sok fizikai, technikai, szellemi hiányosságot kell behozni, – volt mit tenni. A versenyzők rengeteg egészségügyi, magánéleti és anyagi problémával küzdöttek, amit mind orvosolni kellett. A versenyzőkre szinte teljes egészében a saját költségükön jártak, – közelharcot kellett vívni, hogy a tájfutó szakág részére biztosított felkészülési pénz egy részéhez jussanak...

Az olimpiákon számos kötelezettség van. A doppingelőírásoktól kezdve, az audióvizsgálatokon és a holléti nyilatkozaton át a ruházati, stb. Nemzeti felszerelésben kell rajthoz állni. A melegítőt és az utcai pólót, egyéb apróságokat a HUMMEL cég kedvezményesen biztosította a magyar sportolónak. A tájfutó felszerelést a

Megnyitó ünnepség

Magyar versenyzők a sprinten

Versenyző és edzője

szakágvezetőnek kellett megrendelnie, biztosítania a csapat számára. Mivel sajnos – ismét csak láss csodát – utazás előtt pár nappal kiderült, hogy a 2012-ben a siket EB-re készült teljes felszerelés eltűnt, – valaki ellopta a szövetség irodájából...?? Így egy váltás futóruhával kellett nekivágni a Szófiába vezető útnak.

A rendezőknek – a görögök viszszaelérése után – összesen egy évük volt megszervezni az eseményt, így sok esetben nem álltak a helyzet magaslátán. Nehezen jöttek az

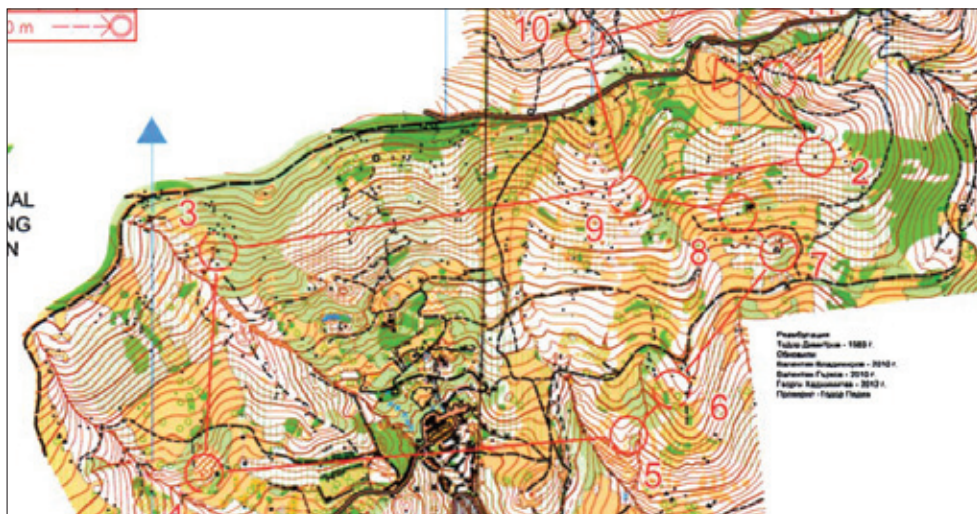
információk, de a helyszín neve alapján rátaláltunk néhány előző térképre, rájöttünk, hogy milyen jellegű terepekre kell készülnünk. Egy olimpiához méltóan – 90 ország közel 3000 sportolója 18 sportágban küzdött az érmeért. A színes megnyitó ünnepségre Szófia egy 6000-es stadionjában került sor, majd a városban szétszéledtek a sportolók és a különböző sportágak helyszínein zajlottak ezután a sportesemények.

A magyar csapat 53 sportolója több részletben utazott az eseményre. A

tájfutó fiúk mikrobusszal, a lányok repülővel. Szófia külvárosában egy 4 csillagos szállodában lakhattunk 7 másik sportág magyar sportolóival együtt. Innen jártunk naponta a technikai értekezletekre, a terep-bemutatókra, verseny helyszínekre. Mindennek szervezését Gódor László, a szövetség ügyvezető elnöke és kitartó segítője, Tóth Ildikó végezte hibátlanul.

A siket tájfutó mezőny – mintegy 35 férfi és 22 női versenyző – erősen kettéválik. Az orosz – és hozzájuk hasonlóan az ukrán – sportolók olyan kimagasló lehetőségekkel rendelkeznek (1 millió EUR-t kaptak csak a felkészülésükhöz, – ebből futja téli portugál edzőtáborokra is, stb.) mely egyből érthetővé teszi, hogy uralják a mezőnyt. Napi két edzéssel, – az egyik mindig térképpel zajlik – szinte sportiskolaszerű a felkészülésük. Egyébként az 532 fős orosz delegációból 230 volt az orvos, gyúró, egyéb segítő a sportolók mellett. Így nem lepett meg, hogy a tájfutóik felkészültsége olyan színvonalú, melynek révén a hallók világbajnokságán is helyük lett volna. A tájfutó mezőny másik oldalán láthattuk azokat az amúgy igen kedves közvetlen sporttársainkat (dán, észt, cseh futók), akik csupán a részvételért jöttek el erre az eseményre.

Az első versenyszám, a sprint Szófia belvárosának „Borisova Gradina” nevű szépséges parkjában zajlott. A városi park – egészen hasonló a Margitszigethez, Városligethez, mely felkészülésünk helyszíne volt. A dobogón az esélyeknek megfelelően orosz –ukrán futók álltak. A magyar versenyzők ezen a napon két 9.helyezést érték el: Mihályi Feri és Kormány Anita. Boros Imi 11., Bojtor Szabolcs 15. lett. Az eredményhirdetésen csupán virágcsokrot adtak át, – olimpiai érmeiket nem osztottak, mert azt egy repülő véletlenül Dubai-ba vitte – meg kellett várni míg visszakerül.

Ilyen szintes terepen volt a normáltávú verseny

A futam érdekessége volt, hogy a kicsit kapkodó ukrán lányt – akinek nem volt részideje a befutó ponton – végül is a magyar szakág vezető által rendelkezésre bocsátott fotó révén végül is nem diszkvalifikálták. Mikor az ukrán lány megköszönte ezt a szívességet, igen csak elcsodálkoztunk, hiszen ezzel Anita csúszott le egy 8. – és talán több százezer forintot érő – helyezésről... gondolkodtunk, hogy érdemes lenne e fair-play díjra javasolni a fotóst...

Másnap a középtáv terepe ismét Szófia belvárosában talált bennünket, – ezúttal egy sűrű úthálózatos, erősen fedett, alig valamicske szintet tartalmazó terepen futottak a versenyzők. Tudtuk, hogy ez vár bennünket, – ennek megfelelő terepeken készültünk idehaza, de a fent említett orosz-ukrán-litván főlény itt is megmutatkozott.

Mihályi Feri 8., Kormány Ancsi 8., Boros Imi 12., Szebeli Pityu 18. lett. A pihenő napot követően került sor a normáltávú versenyszámra, – amely a pályaadatokból ítélve (8.7km/405/24) – nehéznek ígért. Feri ügyességét dicséri,

hogy rálelt a terep régi térképére, melyen egy pályát is láttunk, amely – mint később kiderült – sok pontjában azonos volt a verseny pályájával. A terep nehézségét az irdatlan meredek hegyoldalakon kívül a rajta levő diffúz ligetes-bozótos növényzet és a domborzati kapaszkodók hiánya adta, – no meg a 40 fok meleg. A fiúknál a szenior korú rutinos, kitűnő felkészültségű litván futó, Tomas Kuzmins szerzte meg a győzelmet, a sprint győztes orosz Viktor Dinges előtt. A lányoknál ukrán győzelem született, Kormány Ancsi 14. lett.

Bennünket egy kis csalódás ért, hiszen ebben az egyéni számban számítottunk egy jobb (6-on belüli) helyezésre, de ez elmaradt. Az okokat keresve, – bár nem szeretem külső okokra fogni a sikertelenséget, de tény, nem kis szerepe volt ebben a szakág vezetővel folytatott több hónapos küzdelemnek, a koránt sem mondható békés felkészülésnek. Mihályi Feri 11. Bojtor Szabolcs 12. Boros Imi 15. lett.

Végül, az esemény záró futamaként eljött a váltóverseny napja, mely a normáltávú terep egy alsó,

sekélyebb régiójában, mely vízmocsokkal tarkított területen zajlott. Előzetes latolgatások szerint, – ha jól futnak a fiúk a 4. helyezést hozzátják haza. És a fiúk végre nagyon jól futottak!! Szabolcs pontosan betartotta a taktikát, fegyelmезetten csinálta a maga dolgát és jött a litván futóval szorosan az 5. helyen. Feri futott másodiknak, hogy semmiképp se szakadjon le a váltó az élmezőnytől véglegesen. Így jött Feri szép előnnyel a 4. helyen, amit Imi – ekkor már eléggé szétrázódott a mezőny – magabiztosan megtartott.

Ezután kicsit megnyugodva, – elfogadva az elért eredményeket, még szurkoltunk egy napot Máté Gábor teniszezőnek, aki a 36 fokos tűző napon több órás küzdelemben, hatalmas csatában, megszerezte a magyar csapat 3. aranyérmét ezen a siketlimpián.

Egy Vitosára tett kirándulással, majd az esti záró ünnepséggel ért véget a 2013-as siketlimpia.

Eredmények, képek, videóok a [http://sofia.com](http://sofia.com honlapon) honlapon találhatók.

Horváth Magda edző

**2013.
SZEPTEMBER 14.
MACCABI KUPA
KÖZÉPTÁVÚ
TÁJKERÉKPÁROS
VERSENY**

tajfutas.maccabi.hu

**2013. SZEPTEMBER 15.
NYÍLT KÖZÉPTÁVÚ TÁJKERÉKPÁROS
EGYÉNI MAGYAR BAJNOKSÁG**

VÁLTÓBAJNOKSÁG A GERECSÉBEN

Ha valaki bezötykölődött a Váltó OB-ra, a Som-berek alatt kiépített versenyközpontba, akkor egy minden szükséges kényelemmel felszerelt célerületet talált. A Tipós rendezők a „semmi közepén”, egy mezőn alakították ki, volt zuhanyozási lehetőség, mobil wc-k és hatalmas sörátor is, utóbbiban szombat este az MFTSZ irodavezetője személyesen csapolta a sört. Miután a helyszínen is lehetett sátorozni, a nyár egyik legrövidebb éjszakáján többen választották ezt a szálláslehetőséget, megkímélve magukat az újabb oda-vissza zötyögéstől.

A terep és a térkép jó része már a szombati Középtávú OB-ról ismerős volt, vagy kicsit régebbiről, kis részben a tavalyi Tipo Kupáról, esetleg a négy évvel ezelőtti, szintén a Tipo által rendezett, 2009-es püspökladányi Középtávú és Váltó OB-ról. Ennek ellenére az ügyes pályatervezésnek köszönhetően maradt olyan része a terepnek, ahol a mostani verseny két napja alatt csak a vasárnapi váltón futottunk. Szintesebb fajta terep lévén, a régebbi térkép ismeretében, váltótársaimmal már a verseny előtt találgattuk, merre is vezet majd a pálya, fel kell-e vajon futni a Som-berek 409 méter magas csúcsára, figyelembe véve, hogy a cél 230 m körüli magasságban fekszik. A pályaadatokat megnézve jóleső érzéssel meg is állapítottuk, hogy a mi pályánk 170 m-nyi szintjébe ez már nem fog beleférni, ezért úgy gondoltuk, hogy majd az előző nap már megkotort meredek sziklás aljában fogunk elfutni egy darabig, majd utána vissza, útközben esetleg egy-két pont erejéig alulról belekóstolva az oldalba. Igen ám, de valószínűleg másik pálya szintadatára emlékeztem, vagy rossz sort olvastam az értesítőben, mert a pályánk szintje végül is 220 méter volt, és nem 170. Így hát első futóként

igencsak meglepődtem, amikor a térképraft után egyből nekivágtunk a fölfelének, és ugyan először csak a nagy meredek aljáig gyűrtünk le 85 méter szintet az első két átmenetben, aztán a meredekben lassan oldalazva jutottunk fel annak tetejére, de végül a 9-10-es átmenetünkben mégis csak sikerült a Som-berek csúcsára is felkeverednünk. Innen egy gyors downhill rész jött, a meredekben két szikla ponttal fűszerezve, majd az

átfutópont után újból fölfelé vettük az irányt a kis körben. Itt az volt – a Tipós versenyeken egyébként már megszokott – trükk, hogy a cél fölötti bozótost körbekerülő ösvény minden kanyarjában vagy az összes bozótfolton volt egy-egy pont, így a kis kör, bár önmagában nem igényelt extra precíz tájékozódást, de fokozott figyelmet és a kódok alapos megnézését igen. A célba beérkezvén így „csak rosszra számíts!” kiáltással csaptam váltótársam kezére. Ez persze így utólag végiggondolva egyáltalán nem volt igaz, mert semmi rosszat nem mondhatok el a versenyről. Azt viszont igen, hogy mind fizikailag, mind technikailag próbára tett minket, és figyelmünknek még az utolsó métereken, a pofonegyszerűnek tűnő „bozót sarka” pontokon sem volt szabad lankadnia. A „rossz” annyi volt csak, hogy

A Tabáni Spartacus győztes F16-os váltója:
Zacher Márton, Peregi Dániel, Egei Patrik

előzetesen nem erre számítottunk, no de ez nem a verseny hibája, sőt!

A kis kör sűrűn elhelyezett pontjai ennek megfelelően többeknél okoztak ponttévesztést, legbosszantóbb ez a DTC F20-as váltójának volt, akik egyébként több mint 20 perccel verték volna a következő csapatot, csak hát ehhez ugye az első futójuknak a jó pontot kellett volna a kis körben megfognia.

A legnagyobb időkülönbségű győzelem az N145 kategóriában született, ahol a győztes HSE csapata több mint fél órával előzte meg a másodikat. Úgy látszik, a 145 éves összeletkor a férfiaknál is a nagy zakót jelentette, hiszen náluk pedig a Megalódusz csapata adott bő 25 percet az ezüstérmes Postásnak. A bajnoki címért egyik kategóriában sem volt szoros befutó, az ezüstéremért azonban már igen. F165-ben a győztes OSC mögött a SMAFC 2 másodperccel verte a Hegyisport Szentendre együttesét, F14-ben pedig a bajnok Tabáni Spartacus után a ZTC futott be, de csak 16 másodperccel előzve a Szegedi Vasutast. Hármas befutócsoport volt a dobogó második fokáért F18-ban. Itt a győztes Tipótól 11 perccel lemaradva a Salgótarjáni Dornay, a Pécsi VSK és a Tabáni Spartacus csapata sorakozott be 31 másodpercen belül.

Az utánpótlás és felnőtt kategóriák összesen 10 bajnoki címéből négyet a Tabáni Spartacus, négyet a Pécsi Vasutas SK hozott el, egy-egy jutott még a Tipónak és a MOM-nak. A férfiaknál a Sparisok, a nőknél a pécsiek domináltak. A PVSKnak még a szeniorok között is jutott két anyanyerem, a férfi illetve női 125-ös kategóriában, így a Kovács-Vinczai családból négyen is állhattak egyszerre a

A nők 165-ös váltójának dobogósi: 1. HSE (Jenővári Gabriella, Dániel Edit, Muzsnai Ágota dr.), 2. BEA (Hegedüs Ágnes, Bíró Aletta, Marosán Ágnes), 3. BBB (Jakubecz Andrea, Csőkör Irén, Novotni Tiborné)

dobogó legfelső fokán. A szenior nők két idősebb kategóriájában „előírászerűen” a HSE dominált, ugyanez nem sikerült most nekik a férfiaknál, az F165-ben indított három (!) váltójuk közül csak az egyik tudott a dobogó legalsó fokára feljutni szoros küzdelemben.

Az eredmények után még a térképekről néhány szót. Túlmenően azon, hogy a már többször említett meredek sziklás oldalt Lengyel Vili aprólékosan kijavította, és aztán a pályakitűzők (a Faggyas-Wengrin házaspár) ezt alaposan ki is használták, nem kis fejtörést okozva ezzel a mezőnynek a két nap alatt, még a vízálló Pretex papír is kitűnően vizsgázott szerintem (a térképek mellett még a rajtszám is erre volt nyomtatva). Figyelmes szemlélők észrevehették, hogy a Váltó OB térképei még a KOB-énál is jobb minőségűek voltak. A barna szintvonalak a 2-es, 3-as zöldekben is tüélesen látszottak, a pályabenyomtatás lilája nem takarta ki az alatta lévő tartalmat, tökéletesek voltak a

színek, nyugodtan mondhatjuk, hogy ofszetnyomat minőségű térképpel futottunk, pedig digitális nyomdában készült. Kérdésemre Hajdu Martin, a kivágatok szerkesztője elmondta, hogy ezt úgy sikerült megoldania, hogy az OCAD pályákat különféle grafikai programokkal még tovább finomította, állította a különböző színek átlátszóságán, illetve néhol a vonalvastagságokon is. Mellékesen szinte mindegyik pályának kicsit eltérő térképkivágatot készített, így minden pálya A4-es lapra elfért, cserébe a K-számokat jócskán elhasználta, az F125 térképei például a K-1316/S számot kapták. Ha már a számoknál tartunk, essék szó a rajtszámokról is, amik a szivárvány minden színében pompáztak, kategóriánként és futónként is más-másféleképpen, ugyanez a térkép hátoldalára is rányomva. Nem kis munka lehetett ezt így összerakni, látszik, hogy nem sajnálták rá az időt.

**Kovács Gábor
Fotó: Máthé István**

ADVANTA KUPA 2013

Az Advanta Kupát kétfévente rendezi meg a KOB Dobruška gárdája. Mindegyik versenyen előrukkolnak valami érdekességgel. Négy évvel ezelőtt a cseh-lengyel határra telepített versenyközpont, és az Adršpach-i sziklaváros volt különleges. Erről már írtam a sorozat 4. részében, a Tájéoló 2009/4 számában. Két éve ugyan nem voltunk ott, de a verseny honlapjáról kiderült, hogy föld alatti tájfutás is volt, a szintén a lengyel-cseh határ közelében lévő elhagyott katonai bunkerekben. Egész pontosan voltak olyan átmenetek, ahol választhattak a versenyzők, hogy föld alatt vagy a felszínen teljesítsenek bizonyos átmeneteket. Mindezt egy olyan térképpel, ami egy lapon ábrázolta mind a két szintet. Idén ennyire különleges versenynapon ugyan nem futottunk, nem mindennapi volt ugyanakkor maga a versenyközpontként szolgáló kisváros, a Csehország északkeleti részén fekvő Nové Město nad Metují. A város főtere és a várkastély egy 25-30 magas palasziklából álló szirtre épült, amit a Metuje folyó kanyarog körbe. Az útikönyvek szerint az ország egyik legfestőibb fekvésű városa, talán csak Český Krumlov versenyezhet vele. A versenyközpont és az ideiglenes kemping ezzel a sziklaszírttel szemközt egy kollégium udvarán volt.

Hozzá kell tenni, hogy szakmai kíváncsiság is vezetett ide, mivel a várkastély felújítását, továbbá

2. futam térképe – Borůvka kupa hegyi kiadásban

1. futam térképe – városi sprint

3. futam térképe – fenyves és sziklák

a környéken több érdekes épületet, többek között a Peklo (Pokol) névre hallgató fogadót a neves szlovák építész, Dušan Jurkovič tervezte mintegy száz évvel ezelőtt. Ezeket talán Kós Károly épületeihez lehetne hasonlítani, csak ő értelemszerűen nem az erdélyi száz, hanem a morva-cseh faépítész (azon belül is leginkább a Morvaföldön élő valach népcsoporté) hagyományaiból merített.

Amint írtam, a rendező klub a közeli Dobruška városának egyesülete, a főrendező Tomáš Leštínský, aki az utóbbi időben több nagy cseh verseny lebonyolításában (például a 2011-es Ifi EB) szerepet vállalt, továbbá az idei Trail-O VB 6. helyezette Open kategóriában. Itt is ő készítette az összes térképet, a verseny honlapját, emellett három futam pályakijelölését is ő maga végezte.

A háromnapos versenyen 5 versenyszámban lehetett indulni, a három nappali számított az összetettbe, ezen kívül volt még éjszakai és sörváltó is. Közel 500 induló volt, túlnyomórészt csehek, kisebb részben lengyelek, egy-két szlovák klub. Magyarországot 4 fővel képviseltük.

Az első (sprint) futam péntek délután a városban volt, a rajtból egy parkba rontottunk be, ahol egyből könnyen el lehetett szállni a sok közeli pont között, ezután következett a város zegzugos utcáival, zsákutca-sikátoraival, továbbá a várkerttel és a reneszánsz árka-dos házakkal körülvett főtérről. Zárásként jött még egy útvonalválasztós átmenet, hogy a már említett sziklaszirtről melyik kerülővel jussunk át az ember a szemközti dombra a célhoz. Cseh verseny nem az igazi eső nélkül, a mezőny második felében rajtolókat el is kapta a menetrendszerűen érkező zápor.

Így aztán felázott talajon, párás időben vágtunk neki még ugyanaznap este az éjszakainak, ami kiírás szerint szintén sprint volt, bár valójában inkább közép-táv felé közelített. A már délután megismert városi szakaszok mellé ezúttal már kaptunk némi erdőt, szép sziklaformációkkal, egy várromot, valamint egy kis folyóparti csalános rétet. Ezek közül a várom volt a legveszélyesebb, sikerült egyszer mintegy másfél méter mélységnyit a „semmibe” lépnem a sötétben, szerencsére puhára érkeztem.

A legkülönlegesebb terepet szombaton kaptuk, amikor mintegy 30 kilométert autóztunk az Orlické hory (Sas-hegység) felé. A terep alsó része a megszokott, sziklás-köves cseh fenyves volt, a talajon mindenütt féllábszárig érő áfonyával, néhol mocsarakkal, így a futás meglehetősen nehézkesen ment. A felső részen, 1000-1100 méter magasságban egy törpefenyő labirintusban vezettek a pályák. Tomáš Leštínský járt már a Boróka kupán, és bizonyára megirigyelte azt, így megcsinálta annak hegyi változatát. Az alföldi

Nové Město nad Metují várkastélya, előtérben a Krytý most, a várat a várkerttel összekötő fedett fahíd

terephez képest a plusz szint mellett ez még annyi-val nehezebb a borókásnál, hogy egy viszonylag homó-gén, egyenletesen lejtő hegyoldalban nincs olyan jel-legű domborzati segítség, mint a kaskantyúi, bócsai finom buckák között, így tényleg csak a nagyon precíz térképolvasásra vagy ennek híján a vaksze-rencsére lehetett bízni magunkat. Katonai bunkert is kaptunk, igaz most csak a felszínen, a betonmonst-rum tövében volt a frissítőpontunk.

Szombat délután a sörváltót rendezték, megfelelő összetételű csapat híján ebben nem álltunk rajt-hoz, de élvezettel figyeltük a cseh fiatalok küzdel-mét. Rövid pályáik voltak, de abba még a Metuje folyó átúsása is belefért.

Ha már sörről van, jegyezzük meg, hogy a közeli Náchod városában működik a Primátor sörgyár, ami-nek a termékválasztékát alkalmunk volt megkóstolni a város főterén az árka-dok alatti kocsmákban, illetve haza is tudtunk hozni belőle, a sörgyári mintaboltban nagyon praktikus 7 üveges egységcsomagokat árulnak, amiben a különböző fajta sörökből egy-egy üveggel van. Főznek például angol típusú vörös sört is, de legdurvább a Double névre hallgató 24 fokos barna sörük, aminek alkoholtartalma 10,5 %, azaz nevéhez méltóan olyan, mintha egyszerre kettőt inná az ember. Vasárnap a záró futam a várostól délre elterülő laposabb, tiszta, aljnövényzettől mentes, gyorsan futható fenyvesekben kezdődött, a végére pedig maradt egy mélyebb patak völgy, búcsúzóul néhány újabb érdekes sziklaalakzattal.

Az összetett verseny eredményébe érdemben nem szóltunk bele, a külön értékelt éjszakai azonban sikerült egy első és egy harmadik helyet elcsípnünk. Így nemcsak élményekkel, hanem a verseny főszpon-zorának, a Pharmax gyógyszergyárnak gyógyhatású készítményeivel (torokfájás elleni drazsé) is gazda-gabban térhettünk haza.

Kovács Gábor

Képes beszámoló a Hungária kupáról

HCV 2013

Így szólt a minap Veszprémben megrendezett Hungária Kupa nem túl fantáziadús logója. De én sem tudtam találói, jellemző címet adni az idei HK beszámolómnak.

Aki céltudatosan akart edzeni, készülni az idei 5 naposra, annak szaharai körülményekkel is meg kellett barátkoznia. A versenyt

megelőző másfél hónapban ugyanis 560 órát sütött, tűzött, égetett a nap, közel az elméletileg lehetséges maximumhoz,

Dolgozik a rajtszemélyzet

„Repülő” rajt

messze meghaladva azt az értéket, amelyet valaha is mutattak a műszerek Magyarországon. És ezzel együtt az extrém hőszeg-napok sorozata 35 Celsius fok feletti hőmérséklettel, amely egészen a múlt század végéig csak elvétve fordult elő Közép-Európában. Ehhez képest a verseny folyamán uralkodó 27 – 34 fok szinte bágyadt melegnek nevezhető, még ha nem is így érződött a harci gyakorlótér árnyék nélküli terepén.

A beszámoló igen rövidre fogható, ugyanis a Tájéoló előző számában Molnár Péter főszervező olyan pontos, tárgyilagos előzetest nyújtott, hogy annak mondatait jövő időből múltra váltva készen áll a versenyjelentés. Vagyis amit elterveztek a rendezők, azt hiánytalanul meg is valósították. Sőt, még a várható dobogósok neveit is előre eltálták (a rajtlisták alapján) a média számára. Az ismétlést elkerülendő, számos témakörrel (versenytérpek bemutatása, indulók száma, külföldiek, közöttük más kontinensekről érkezők felsorolása, a versenyközpont szolgáltatásai, szabaddidős programok) nem kívánok foglalkozni, illetve csak néhány kiemelésre méltó apróságok emliték a begyűjtött észrevételekből.

Apropó rendezők! Két társrendező egyesület, a PSE és a VTC sikeres együttműködésének mintapéldáját tapasztalhattuk. Az előkészítés és a lebonyolítás feladatainak elosztása olyan jól sikerült, hogy szinte minden szakterületre jutott a szakmailag legfelkészültebb, legtapasztaltabb hazai tájfutó szakemberekből néhány. Ugyanakkor nem fenyegetett a túlvállalás örök réme, amelybe már sok kiváló versenybírónk belefutott/belebukott áldozatos tevékenysége során. Szerintem ennek köszön-

Az 1. napi Cél

Városi verseny a sziklák alatt

Ő már a Betekints-völgyben jár

hető, hogy pontosan azt kaptuk, amit már a kiírásban, majd a beharangozókban megígérték. Csak ajánlani tudom a hasonló összefogást bármely nagy verseny rendezésére vállalkozó egyesületnek. Megakadhatott szemünk azon, milyen magas beosztású személyeket sikerült a verseny védnökeinek megnyerni, és a versenytérképeken megjelenő emblémák arra utalnak, hogy (szerény mértékben) támogatói is akadtak a rendezvénynek.

A tavalyi HK beszámolóban könnyűszerrel felsoroltam az érintett zempléni területen valaha rendezett mindösszesen néhány rangsoroló versenyt. Most ez oldalakat igényelne: korántsem hiánytalan adatbázisom száznál jóval több Veszprém megyében rendezett országos rangsorolót tartalmaz. A Hungária Kupák 1967 óta tartó sorozata is itt kezdődött, és az eddigi 38 rendezvényből a mostani már a hetedik volt, amelynek a megye adott otthont. Ez nem is csoda, hiszen

Térkép tanulmányozás

Napi győztesek eredményhirdetése

Tanácskozik a versenybíró

egyfelől a terjedelmes Bakony a legkülönbözőbb tereptípusokat rejt magába gazdag domborzati és növényzeti változatossággal. Másfelől a megyében mindig is működtek jelentős versenyzői és versenybírói létszámmal rendelkező egyesületek, továbbá erős területi szövetség. Ezt még kiegészíti, mint jelen esetben is, hogy távolabbi székhellyel rendelkező egyesületek is szívesen viszik rendezvényeiket a Bakony vidékére. Az egész verseny a terepeket illetően az újdonság erejével szolgált, hiszen Bakonybél, a Magas-Bakony szívét, éppen csak elkezdte tavaly kis versenyekkel maga számára felfedezni a tájfutó társadalom, a Betekints-völgybe első alkalommal tekinthettünk be sprint jelkűlcsű térképpel, az óriási gyakorlótér ezen szakaszára pedig a tavalyi tájkerékpár VB résztvevői kivételével tájfutó még sosem tette be lábát. Ha maximalista akarnék lenni, a technikailag viszonylag könnyű prérít csak az utolsó futamra hagytam volna, és a 4. etapra bevontam volna a szomszédos Jutas-erdőt, vagy valamely közeli erdei terepünket. De ennek nyilván léteztek akadályai (terepengedély,

A Célba a fahídon át vezetett az út

Majdnem sivatag

logisztika), vagy egyszerűen (és nagyon helyesen) nem akartak a rendezők többet vállalni, mint amire biztonsággal képesek magas színvonalon. (Többet ér szakmailag 1 jó térkép, mint 2 közepes.) Minden elismerés a két térképkészítőnek, de a pályakészítőnek is, mert azokra sem lehetett panasz, még a rövidebb pályák esetében sem. Fenntartás nélkül fogadhattuk a kihelyezett célt, mert az valóban azt szolgált, hogy a nyúlfarknyi távon versenyzők is élvezhessék a terep jobb részeit. Emlékezetes maradt a két versenyre bázisul szolgáló gyönyörű park a Hotel Bakony széles választékú kínálatával bővített étkezési lehetőséggel. Kiemelendő, hogy a rövidtávú versenyen is komoly szerepet kapott a domborzatolvasás, amelyre városi környezetben kevés helyen nyílik alkalom. Így a várterület használata nélkül is igen változatos és nem könnyű futamon vehetett részt a másfél ezer induló. Apró negatívumként kell említenem a térképek digitális nyomtatását, amely haloványabb színei (barna) okán olvashatósági nehézségeket okoz általában, de különösen a sprint térkép esetében.

A szervezést, lebonyolítást illetően feltűnt, hogy a jelentkezést előző nap délután 6 órai záró időponttal határozták meg. Szerencsére ezt csak ösztökélésnek szánták az egyesületek felé a nevezéssel kapcsolatos ügyes-bajos dolgok időben történő rendezésére. Valójában késő estig fogadták a munkából közvetlen érkezőket, sőt nyilván a csak az első verseny-

népszerűbbnek, ahol minden egy helyen állt rendelkezésre. S ha ez a központ ráadásul a civil társadalomtól elkülönülő helyen találtatik, akkor az különösen alkalmas az igazi társasági élet kialakulásához. Az idei ezek sorába illeszkedik. Itt aztán azok is felhőtlenül jól érezhették magukat, akik a futás során nem jeleskednek. A sátrazás komfortja (nagy terület, árnyas helyek,

több is a rendelkezésre állónál, de az erről kiszoruló későn kapcsolók ügyis inkább az alvások típusába tartoznak, akik bőven találhattak helyet a város kínálatából. Mert a bázison nem létezett ám éjjeli takaródó, jóval tovább ment a kitiűnő hangulat, gyakran nem csupán diszkóórülettel, de élő zenével is.

A fentiekől eltérő, vagy kiegészítő, megerősítő véleményeket annál is inkább örömmel fogadom, mert ezúttal a versenyen eü. okok miatt értelmetlen lett volna indulnom (helyette Tirolban a Zugspitze környéki csúcson botladoztam), tehát írásom nem személyes tapasztalatokon alapul. Ígérem, hogy a többségi véleménynek megfelelően véglegesítem a beszámolót a Hungária Kupák krónikájában, mely bármikor megtekinthető az mtfisz honlapon. Természetesen a ténytisztszámokkal együtt: pl. versenyközpontok és célhelyek megnevezése; győztesek, pályakitűzők, ellenőrző-bírók felsorolása; indulási létszámok korcsoportonként és résztvevő nemzettek szerinti bontásban; elit pályák adatai; kiadott térképek adatai; időjárás adatok.

Scultéry Gábor (öreg skulo)

Fotók: Hungária album és Máthé Fanni

Irány a Cél

helyszínre beesők sem estek el az indulás lehetőségétől. Hozzáértés hiányában nem tudom elemezni az óvoda működését, de az arra járók felfigyelhettek, hogy a gyerkőcöket alig lehet elcipelni az oviból, olyan remekül érzik magukat a pompás játékok kínálatában. Az egyéb szórakoztató tájékoztató feladatok kategóriájába sorolható játékok immár elmaradhatatlan eseményei a nagyobb (sőt egyre többször a kisebb) versenyek programjának, mivel határozott, és egyre bővülő érdeklődés mutatkozik iránta. Bizonyíték erre a mobilos tájfutás 270 résztvevője, vagy a sörváltó 33 csapata a számos szurkolóval. De a trail-O is igazán jól sikerültnek nevezhető.

A Hungária Kupák történetében a versenyközpontot illetően egyértelműen azok bizonyultak a leg-

tisztálkodás – még ha a meleg víz akadozott is –, gépkocsiforgalom zajának hiánya) messze jobb volt, mint az előző évek ötnaposain. Szobai szálláshelyből fogyott volna

A felnőtt elit kategória dobogósa

A SOPRON KUPA ÜRÜGYÉN

Minden tekintetben nagyon kiválóan megrendezett kétnapos versenyen voltam június utolsó hétvégéjén. Nagyon jó térképeken változatos, technikás és fizikailag is kemény pályák, helyükön lévő pontokkal. Főleg a második nap élveztem a versenyt, mivel ekkor a terep (Ágfalvi-gerinc) legnagyobb része szálerdő volt. Az első nap (Fáber-rét) nagy területeken volt szederindás aljnövényzet, ezért a tájékozódási feladathoz tartozott a szedres foltok ügyes kerülgetése is. Arra többen csak a verseny után jöttünk rá, hogy a szeder miatt érdemesebb lett volna még kissé nagyobb kerülőt is bevállalva, több helyen utakra kimenni. A második napon már sem szedresek, sem bozótosok nem akadályozták a futást. Egyetlen pont kivételével, ami sűrűbb erdőben volt elhelyezve, az F60-as kategória teljes pályája gyakorlatilag szálerdőben volt. Az F60 kategória térképen megadott pályadatai: 3600m/120m/11 pont, ill. 4800m/210m/15 pont.

Sajnos a résztvevők száma halatlanul kevés volt, kb. 50-60 fő. Megérdemelte volna ez a verseny, hogy országos (és nem csak regionális) rangsoroló legyen, mint az előző években rendezett Sopron Kupák. Akkor talán többen beneveztek volna, de persze az is lehetséges, hogy ugyanilyen kevesen. Így aztán a kategóriák kis létszáma miatt a legtöbb kategóriában nem lehet rangsorpontot számítani. Talán egyedül a már említett F60-as kategóriában volt kellő számú versenyző a rangsorpon-

számításhoz. (Ez volt idén a legidősebb senior kategória.) Azonban a rangsorpontok kiszámításának gyakorlati értelme e kategóriában sincs, mivel nem jöttek elég jó pontértéket hozó versenyzők. A 3 legjobb pontadó mindkét nap: Lux (39,17), Kéri (40,47), Aknai (53,37). Jelen volt még Bíró S. (55,77 alapponttal). Az ezen alappontok szerint adódó Pm=44,34 érték miatt az idei Sopron Kupa mindkét napján egyedül Ivánnak sikerült rangsorpontban 60 pont körül teljesítenie. Hadd tegyem hozzá ehhez, hogy az eddigi idei eredményei alapján Lux Iván 64,13 pontnál tart, alappontra átszámítva ez már most 35 körüli jövő évi alappontot jelentene, pedig az aktuális ranglista még nem tartalmazza az ÉOB-n és a KOB-n elért eredményeket, s ezek mindegyikén Iván F65-ben idén országos

bajnokságot nyert. Bíró Sanyinak még csak 4 eredménye van az aktuális szenior ranglistán, de ebből már 3 olyan, ami 70 pont fölötti. Várhatóan a jövő évben mindkettőjüknek 30 körüli alappontjuk lesz, s nekem is talán 35 körüli. A jelenlegi formánk alapján tehát kb. Pm=32 lenne reális a tényleges Pm=44,34 helyett. A kategória végeredményében az osztrák Schweifer Erwin megelőzte Lux Ivánt, bronzérmes Bíró Sándor. A további sorrend (vagyis futottak még) Aknai, Kéri, Síkhegyi, valamint csak az első napra nevezett Kolláth.

A többi kategória összetett győztese: F10D-ben Tibor Fedor (Sokol Pezinok), F12C-ben Horváth Boldizsár (SMAFC), F16B-ben Mesics Máttyás (SMAFC), F21B-

ben Pozsgai Norbert (SMAFC), F40B-ben Bednár Martin (TJ Cingov), F50B-ben Kalmár János (Sopron), N10D-ben Horváth Anna (SMAFC), N12C-ben Takács Szilvia (SMAFC), N18B-ben Kozma Krisztina (SZT), N21B-ben Skerletz Noémi (SMAFC), N40B-ben Tóthné Pfeiffer Zsuzsanna (POEÜ), NYK-ben Rieckman Ágnes (Sopron), NYT-ben Szentgyörgyi Zsolt (SMAFC) szerezte meg a győzelmet. Ehhez még azt tenném hozzá, hogy a felsorolt győztesek között találjuk Gromek (azaz Skerletz Iván) több unokáját is, remélhetőleg később még sok szépet és jót fogunk hallani és olvasni róluk.

A kis létszám miatt a rövid idő alatt lezajlott eredményhirdetésen a felnőtt kategóriák győztesei a beigért érmeiken kívül egy-egy palack bort is kaptak.

Azzal a végszóval zárnam, hogy beleszólni ugyan nem lehet ebbe, de ajánlasként talán nyomósabb érvekkel esetleg tudnák befolyásolni az illetékes bizottságok, hogy ne legyen már évente olyan sok verseny, ami az egyes hétvégeken is szerintem túlzottan megosztja a mezőnyöket, és ez valószínűleg végül senkinek sem jó. (Idén már 200 fölött van csak a rangsoroló versenyek száma.) Most már ott tartunk, hogy olyan hagyományosan patinás tájfutó versenyek, mint amelyek közé a Sopron Kupa is tartozik, kerülnek veszélybe a nagyon lecsökkent versenyzői létszám miatt. **Kéri Gerzson Ferenc**

Egyetértek Gerzsonnal, a verseny kifejezetten jó volt, a terep és a pályák tetszettek, tényleg kár, hogy ilyen kevés résztvevő élvezhette a rendezőség előzetekénységét. Ennek okait érdemes vizsgálni (legfőképpen persze a soproniaknak kellene elgondolkozniuk), mert ennyi munka ilyen kis mezőny érdekében valóban luxus. Én fontos tényezőnek tartom a hírvérés hiányát. Nem gondolom ugyan, hogy egy nagyszabású kampány nagyságrendekkel változtatott volna a részvételen, de hatékony figyelemfelhívással valamelyest biztosan növelhető lett volna a mezőny. Ez a levlista és a közösségi hálók korában alig telik valamibe, ezért mindenképpen megéri. A második tényező nyilván a távoltság. Sopron mindentől elég messze van, kevesen hajlandóak egy (akár kétnapos) verseny kedvéért ekkorát utazni. Hogy a közelebbi régiókból, és főként Ausztriából (ahol sokkal kevesebb verseny van) miért nem jöttek, nem tudom, talán éppen a hírvérés hiánya miatt. Gyakori érv az is, hogy túl sok a hazai verseny, egymástól szívják el a résztvevőket. Ebben az esetben – úgy emlékszem – párhuzamos tájbringa rendezvényt emlegettek, ami

nem tipikus ütközési felület, de ezt a kérdéskört az adott esettől függetlenül is érdemes egy kicsit körüljárni. Sokan vannak azon a véleményen, hogy valamilyen adminisztratív eszközzel kellene korlátozni a versenyek (leginkább pedig a rangsoroló versenyek) számát és ez garantálná az arra érdemes versenyek megfelelő látogatottságát. Én ezzel nem értek egyet. A versenyek nagy száma valós igényt elégít ki. Többségük ugyan rangsoroló, de nem igazán országos jelentőségű, sokkal inkább a helyi versenyzőknek ad lehetőséget arra, hogy kevés utazással hódolhassanak kedvenc hobbi-juknak. Rangsoroló voltuk fontos azoknak, akik a rangsort számon tartják, de meggyőződése, hogy ez a kisebbség. Nem hiszem, hogy ha a kisversenyek rangsoroló voltát megszüntetnénk, akkor a részvételi szokásokban drasztikus változások állnának be. Emlékezzünk számos kísérletre kiemelt rangsoroló, pénzdíjas és egyéb megkülönböztetett versenysorozatokra, ezek egyike sem hozott megoldást, hiszen csak egyfajta előremenekülést jelentettek az alapvető problémák feltárása és orvoslása nélkül. De a fordítottjára is vannak példák. Az utóbbi időben Budapesten növekvő számban rendeznek nem-rangsoroló kisversenyeket hétvégeken (Vizsla kupa, Silvanus sorozat) jelentős érdeklődés mellett. Abból kell tehát kiindulni, hogy ott lesznek résztvevők, ahol az igényeket kielégítik. Egy kisversennyel szemben nagyon egyszerű igényeket támasztunk: legyen közel, olcsó és ajánljon olyan pályát, amit érdemesnek tartunk a lefutásra. A 3SZ 1999 óta töretlen népszerűségű, mert éppen azt adja, amit várnak tőle, a már említett újabb sorozatok is erre töreksenek. A spektrum másik szélén a színvonalas nagyversenyek vannak. Évtizedek óta hatalmas tömegek indulnak a Postás, a Szpári, a Tipo és még jó néhány patinás rendezőgárda versenyein,

mert tudjuk, hogy bár kilengések mindig vannak, a pénzünkért itt általában minőséget kapunk, vagyis ezek is azt adják, amit várnak tőlük. Összefoglalva, a tájfutásban kicsiben ugyanúgy érvényesül a kereslet-kínálat egyensúlyának törvénye, mint minden olyan gazdasági-társadalmi rendszerben, amelyet nem próbálnak erőszakos és mesterséges szabályokkal befolyásolni. A versenyrendezőknek és a versenyeknek magunknak kell megteremtenuik túlélési feltételeiket, adminisztratív beavatkozással aligha érhető el pozitív végeredmény.

És a fenti elméleti alapvetés után térjünk vissza egy pillanatra a Sopron Kupához, de csak azért, hogy annak ürügyén még egy – ezúttal szakmai – általános igazságra mutassunk egy példát. Mint már Gerzsonnal mindketten említettük, a Sopron Kupa pályái tetszettek, jók voltak. Nincs azonban olyan pálya, amelyik nem javítható tovább. Úgy vélem, itt is ez volt a helyzet. A második napi verseny pályakitűzője ügyelt arra, hogy az átmenetek kevés utat használjanak ezért viszonylag sok pontból építette fel a pályát. Mint ilyenkor gyakran, a szépen felrakott pontokról utólag már nem gondolkozott el, hogy vajon tényleg mindegyikre szükség van-e? A mellékelt ábra azt mutatja, hogy a 3. és 6. pontok között valószínűleg nem minden pont szükséges. Az eredeti pályán a 3-4 átmenet logikus útvonala levisz a völgybe, ahonnan visszamászunk az oldalba, majd az 5. pontra elodlazunk a gerincig. Ha a 4. pontot elhagyjuk és az 5-iket egy kicsit áthelyezzük, akkor a két megmaradt átmenet jobbnak tűnik a három eredeti bármelyikénél.

A példát kizárólag azért hoztam, hogy a szaklapba valami szakmait is írjak és ez semmit sem von le a Sopron Kupa általam korábban már méltottat érényeiből. Az olvasóknak meg javaslom, hogy jövőre ők is próbálják újra ezt a nagy múltú versenyt.

Lux Iván

„JÓ TANULÓ, JÓ TÁJFUTÓ” PÁLYÁZAT KIÍRÁSA

Dr. Fekete Jenő György, a BTFSZ tiszteletbeli elnöke ez évben is meghirdeti a „Jó tanuló, jó tájfutó” pályázatot. Jutalomban részesülnek a tanulmányokban és a tájfutásban (bármely szakágban) egyaránt legjobb eredményt elért egyetemi és főiskolai hallgatók.

A pályázaton részt vehet minden, első alap-, mester- vagy osztatlan képzésben résztvevő, bármely magyarországi egyetemen, vagy főiskolán tanuló, nappali tagozatos hallgató, aki valamelyik budapesti tájfutó szakosztály igazolt versenyzője.

A pályázaton nem vehet részt az a hallgató, aki legalább 3,01-es tanulmányi eredményt nem ért el a két értékelendő félév összevont átlagában, és az alább feltüntetett sportkategóriák egyikéből sem tud eredményt felmutatni. Értékelendő tanulmányi időszaknak számít a 2012/2013-as tanév őszi és tavaszi szemesztere (keresztféléves rendszerben értelemszerűen ugyanez a két félév). Sport-teljesítmény szempontjából a 2013. évben elért eredmények számítanak.

A pályázat nem függ más szervezetek által adott tanulmányi ösztöndíjtól, pályázattól, vagy egyéb jutalomtól.

Az elbírálás szempontjai

Tanulmányi eredmény:

A 2012/13-as tanév őszi és tavaszi szemeszterének összevont tanulmányi átlaga

Sporteredmény:

EB/VB
(egyéni/váltó)

Egyetemi és Főiskolai VB
(egyéni/váltó)

Magyar bajnokság
(egyéni/váltó)

A magyar válogatott programjában lévő kiemelt nemzetközi verseny

Egyetemi és Főiskolai Bajnokság
(egyéni/váltó)

A pályázathoz kapcsolódó igazolásokról

A pályázatot a hiánytalanul kitöltött EGYÉNI NEVEZÉSI LAPON kell benyújtani. Erre kell rávezetni az egyetem/főiskola Tanulmányi Osztályának ill. a szakosztály vezetőjének igazolását az elért eredményekről. Az értesítési címet csak akkor kell kitölteni, ha az nem azonos a lakáscímmel.

Egyéb tudnivalók

■ az Egyéni Nevezési Lap levehető a BTFSZ honlapjáról (www.btfsz.hu)

■ a pályázat benyújtásának határideje: 2013. december 3. A pályázatot a Budapesti Tájfutók Szövetségében (1053 Budapest, Curia u. 3.) kell leadni, vagy a következő címe elküldeni:
Dr. Fekete Jenő György, 1113 Budapest Bartók Béla út 92-94. B. lh. V. em. 52. e-mail: fekete.jeno1@chello.hu.

■ az ünnepélyes díjkiosztó ünnepséget 2014. januárjában tartjuk a Budapesti Tájfutó Napok keretében. Az első három helyezett pénzjutalom-ban részesül és oklevelet kap.

■ nem a kiírás szerint benyújtott, vagy a pályázati határidő lejártá után benyújtott, ill a valóságnak nem megfelelő adatokat tartalmazó pályázatok kizárásra kerülnek.

■ a pályázattal kapcsolatban további felvilágosítást ad: Dr. Fekete Jenő György, tel: 385-6373, e-mail: fekete.jeno1@chello.hu

*Budapest,
2013. szeptember hó*

VERSENYNAPTÁR

Rövidítések:

Rangsorolók:

/KoR/ kiemelt országos,

/oR/ országos,

/rR/ regionális,

/-/ nem rangsoroló

Szeptember

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

VERSENYNAPTÁR (szeptember 11-től)

Kiírás, információ(nevezési határidő, nevezési cím, nevezési díj, kategóriák, stb.): mtfisz honlap /VERSENYEK/VERSENYNAPTÁR/

Szeptember

11.	(Sze)	Valkony Ferenc ev. 9.	/rR/	Budapest, Népliget	SAS
13.	(P)	Őszi Rövidtávú kupa	/rR/	Kaposvár Városliget	THS
14.	(Szo)	Vizsla Kupa 7. forduló	/-/	Budapest, Kakukk-hegy	XVSE
14.	(Szo)	Pusztamérges kupa	/rR/	Mérgesi erdő	PUS
14.	(Szo)	Igaz Béla emléktverseny	/rR/	Pécs, Rigóút	PVS
14-15.	(Szo-V)	Keleti Tájfutó Napok	/oR/	Baktalórántháza	NYK
15.	(V)	Silvanus vasárnap 14.	/-/	Hajógyári-sziget	SAS
15.	(V)	Baranya Megyei CsB	/rR/	Pécs, Jakab-hegy	Bar. m.
18.	(Sze)	Solymári 3SZ	/-/	Szarvas-hegy	KOS
20-21.	(P-Szo)	Békaköny kupa (3 futamos)	/rR/		GOC
21.	(Szo)	Somogy megyei váltóbajnokság	/-/		THS
21.	(Szo)	Eger kupa 4. forduló (2 futamos)	/rR/	Eger	ESP
21.	(Szo)	Dél-alföldi regionális Nt. bajn.	/rR/	Öttömösi-erdő	SZU
21-22.	(Szo-V)	MOM kupa	/oR/		MOM
22.	(V)	Rimóczi emléktverseny	/rR/		SZU
22.	(V)	Somogy megyei Kt. bajn.	/rR/		THS
25.	(Sze)	Barabás Á. ev.	/-/		BEA
28-29.	(Szo-V)	Kalocsa Kupa	/oR/	Izsák	KAL
28.	(Szo)	Nyíregyháza városi Nt. bajn.	/rR/		NYV
29.	(V)	Meteor kupa 2. forduló	/rR/		PVM
29.	(V)	Silvanus vasárnap 15.	/-/	Martinovics-hegy	SAS

Október

2.	(Sze)	Valkony Ferenc ev. 10.	/-/	Kőbánya-városközpont	SAS
4.	(P)	Mecsek Kupa Váltó	/oR/	Pécs	Bar. m.
5-6.	(Szo-V)	Békési Ősz	/rR/		Békés m.
5-6.	(Szo-V)	Mecsek Kupa	/oR/	Pécs	Bar. m.
5.	(Szo)	Hajdú-Bihar megyei Nt- bajn.	/rR/	Debr., Erdős puszták	HBm,Dv
6.	(V)	Silvanus vasárnap 16.	/-/	Normafa	SAS
6.	(V)	Heves-Jász-Nógrád m. Nt. bajn.	/rR/	Károlytáró	GYO
6.	(V)	Nyírségi őszi emléktverseny	/rR/	Nyíregyháza	HBS
9.	(Sze)	3Sz/32	/-/		MOM
12.	(Szo)	Zselic kupa - 6 fordulós mikrosprint	/-/		THS
12.	(Szo)	Zala megyei Nt. bajn.	/rR/		Zala m., ZTC
12.	(Szo)	B-A-Z megyei csb	/rR/		DTC
12-13.	(Szo-V)	OCSB/OEVB kísérőverseny	/-/	Tázlár	SZV
12.	(Szo)	ORSZÁGOS CSAPAT BAJNOKSÁG	/oR/	Tázlár	SZV
13.	(V)	Somogy-Zala megyei egyesületi váltó bajnokság	/-/	ZTC	
13.	(V)	ORSZÁGOS EGYESÜLETI VÁLTÓ BAJN.	/oR/	Tázlár	SZV
13.	(V)	Silvanus vasárnap 17.	/-/	Margitsziget észak	SAS
16.	(Sze)	Postáska	/-/		PSE
19-20.	(Szo-V)	Országos Nt. Egyéni Bajn.	/oR/	Salgótarján	SDS
26.	(Szo)	Vizsla Kupa 8. forduló	/-/	Budapest, Csillebérc	XVSE
26.	(Szo)	Sz-Sz-B megyei Nt. bajn.	/rR/	Ófehértó-Ligettanya	NYK

VERSENYNAPTÁR

26-27. (Szo-V) Szeged Kupa és Egyetemi-Főiskolás OB	rR	Ásotthalom	MCB
26. (Szo) Veszprém megyei Nt- bajn.	/rR/		VB
27. (V) Ötfős váltó	/-/		VB
30. (Sze) Sirály Kupa IV.	/-/	József Attila ltp.	SIR

November

1. (P) Budasprint	/rR/		HSP
2-3. (Szo-V) Őszi Spartacus kupa	/oR/	Vértess hegység	SPA
2. (Szo) Bocskai kupa	/rR/		HBmDvTFSz
6. (Sze) 3Sz/35	/-/		MOM
9-10. (Szo-V) Eger Nagydíj	/oR/	Eger / Szarvaskő	ESP
10. (V) Csermely Vilmos emlékverseny	/rR/		POE
13. (Sze) Sirály Kupa V.	/-/	Vérmező	SIR
16-17. (Szo-V) Őszi Boróka kupa	/-/	Kaskantyú térsége	HSE, KAL
16-17. (Szo-V) IV. Thermál kupa (4 futam)	/rR/		KTT
16. (Szo) Salgó kupa 3. forduló	/rR/		SDS
23. (Szo) Eger kupa 5. forduló (2 futam)	/rR/	Felsőtárkány	ESP
23. (Szo) Nyírederő kupa (2 futam)	/rR/	Baktalórántháza	NYK

Kiegészítő információk

Lindenberg ev. Időpont:szeptember 4. A verseny elmarad.

Őszi Rövidtávú Kupa "0" idő 16,00 óra, Kategóriák: F/N 10c, 12C, 14B, 16B, 18B, 15-18C, 21B, 35B, 50B, 60B, Nyílt. Nevezési határidő: 2013. 09. 09 Cím: nevezes@smtfsz.hu díj: 500ft/fő
Több info: <http://www.smtfsz.hu/index.php?t=270>

Hajdú-Bihar megyei területi nappali nyílt egyéni bajnokság (RR) Normáltávú verseny, 10,00 óra, Rendező: Hajdú-Bihar megyei és Debrecen városi Tájékoztató Futó Szövetség Kat: férfi, női 12, 15-18 C, 14,16,21, 35, 45, 55, 65 B, 12 szalagos, nyílt, gyermekverseny, Nevezési határidő: 2013. 09. 30. Nevezésdíj: 900Ft/fő Sportident További információ: www.hbdbtfsz.extra.hu, toltelek@freemail.hu

Nyírségi őszi emlékverseny RR. Középtávú és sprint. Térkép: 2013-as kiadású 1:10 000 és 1:4000. K: FN 12C 14B 15-18C 16B 18B 21B 35 45 55 nyílt. Nev. Hi.: 10. 02.. Honlap: www.honved.bottyán.se.hu Nev. díj: 1600 Ft, 1 futás 800 Ft.

40. Szlovák-Magyar Szenior Találkozó

A 40. Szlovák-Magyar Szenior Találkozóra a Szlovák Karszt Kupa 2. napján került sor július 12-én Mošovce/ Mosóc környékén. A találkozó szoros eredményt hozott, de végül a magyar csapat 47:44 arányban diadalmas- kodott. A magyar csapat tagjai: Dénes Zoltán, Hajdu Martin, Dalos Attila, Molnár Tibor, Juhász Miklós, Gyulai Zoltán, Papp László, Molnár Gábor, Nagy Árpád, Gombkötő Péter, Bogdány Miklós, Hajas Csilla, Orsányi Bea, Wengrin Ágnes, Skerletz Noém, Németh Zsoltné, Erdősné Németh Ágnes, Kármán Katalin, Jenővári Gabriella, Horváth Magda, Fischer Mária.

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu
+36(1)376-51-96
1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.
Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

SPORTDIPLOMÁCIA A VB ALATT VILÁGJÁTÉKOK

A szokásosoknak megfelelően a felnőtt VB-re időzíti az IOF elnökségi ülését, valamint páros éveken (vagyis idén nem) a közgyűlést is.

Az IOF elnökség elfogadta a Kameruni Tájfutó Szövetség tagfelvételi kérelmét. Ezzel az IOF-nek immár 75 tagországa van. A döntést a jövő évi közgyűlésnek kell majd ratifikálnia. A elnökség elfogadta a világbajnokságok 2014-től érvényes kvalifikációs rendszerét. Beépítették az előző heti elnökök konferenciáján előkerült módosítását, miszerint nem az utolsó egy, hanem két világbajnokság eredményei számítanak. Az országokat nemenként három csoportba osztják, az első 8 nemzet két fővel, a 9-22. országok két fővel, a többiek egy fővel képviselhetik magukat a közép- és hosszútáv döntőjében. A címvédő és a kontinensbajnokok a kontingensen felül indulhatnak. A házigazda ország 3 főt indíthat. Pontokat az előző két VB hosszútávú, középtávú és váltó számaiban lehet szerezni. Az egyéni számokban az első 60 kap pontot (120-at a világbajnok), a váltóban az első 30 (240 a maximum). Minden év végén az első csoportból az utolsó kiesik, és a középső csoport első helyezette feljut a helyére. A második és harmadik csoport között már két ország cserél helyet. A cserék száma tovább növekedhet, amennyiben a gyengébb csoport nem feljutó tagja több pontot szerez az erősebb csoport nem kieső tagjánál (pl. a második csoport másodikja az első csoport utolsóelőttijénél), ekkor nekik is cserélniük kell. A rendszer a jövő évi olasz világbajnokságon már működik, ezért a VB után közzé is tették a sortrendet. A férfiaknál Norvégia,

Svájc, Franciaország, Svédország, Oroszország, Lettország, Csehország, Finnország, a nőknél Svájc, Finnország, Svédország, Norvégia, Oroszország, Csehország, Dánia, Nagy-Britannia került az első csoportba (ebben a sorrendben). Magyarország mindkét nemnél a második csoport tagja lett (a nők a 20., a férfiak a 17. helyen).

A világbajnokság alatt tartott sajtótájékoztatón jelentették be, hogy a 2016-os junior világbajnokságot Svájc, szenior világbajnokságot pedig Észtország rendezheti. Sajnos ez azt jelenti, hogy a magyar pályázat nem volt sikeres. Brian Porteus, az IOF elnöke elmondta, hogy a jelentkezők közül dönteni mindig a legnehezebb feladata az elnökségnek, különösen idén, amikor ennyi kiemelkedő pályázat volt. Szintén a sajtótájékoztatón erősítette meg az elnök, hogy a sportág célja az olimpiai programba való bekerülés. Jelenleg erre furcsa módon a nyári játékok esetében nagyobb az esély, legközelebb 2020-ban.

Az európai szövetségek közgyűlése is a VB hetében zajlott le. Itt az alábbi döntések születtek:

- felvették a TempO számot a Trail-O Eb programjába 2014-től,
- felvették a váltót a Sítájfutó Ifjúsági Eb programjába 2014-től,
- Tájkerékpáros Ifjúsági Eb bevezetése 2015-től,
- Oroszország visszalépése után Észtország kapta meg a 2014-es Sítájfutó Ifjúsági Eb rendezési jogát,
- miután Bulgária visszavonta a pályázatát, Románia kapta meg a 2015-ös Ifjúsági Eb rendezési jogát,
- Norvégia rendezheti a 2015-ös Sítájfutó Ifjúsági Eb-t,
- Portugáliában lesz a 2015-ös Tájkerékpáros EB (esetleg a Tájkerékpáros Ifi EB-vel közösen),
- a 2016-os Tájfutó EB és Trail-O Eb házigazdája Csehország lesz.

Kovács Ádám kilencedik a Világjátékokon!

Augusztus elején megkezdődtek Caliban, Kolumbiában a Világjátékok tájfutó küzdelmei, melyre a tavalyi sikeres VB szerepléssel, első alkalommal kvalifikálta magát a magyar csapat.

Az első versenyszám a sprint volt, melyre a Parque Lineal El Ingenio-ban került sor. A versenyzők elmondása szerint a pályák nagyon futósak voltak, kevés technikai kihívás elé állították a mezőnyt. Ennek ellenére is többen hibáztak.

A nőknél Annika Billstam és Anna Margrethe Hausken Nordberg voltak csatában az elsősegért, végül a svéd 10 másodperccel nyert, a harmadik helyre Maja Alm jött be. Mögöttük két sötét ló, az ukrán Nadija Volinszka és az amerikai Alison Crocker következtek szoros versenyben. A hazáját egyedülként képviselő Minna Kauppi csak hetedik lett.

A férfiaknál Matthias Kyburz esélyeshez méltóan két átmenet kivételével végig vezetve nyert. Ezüstérmes a szám kétszeres világbajnoka, ám az utóbbi években nem sokat mutatott (például az idei felnőtt VB-re ki sem jutott) Andrej Kramov lett, a harmadik helyre pedig a specialista Jerker Lysell jött be szűken előzve Kiril Nikolovot és Daniel Hubmant.

Kovács Ádám egy szinte hibátlan futással a kilencedik helyen zárt. Szerencsi Ildikó a 21., Lenkei Zolt a 22., Gyurkó Fanni a 27. helyen érkezett célba. Ádám és Ildi sajnálják, hogy korábbi sérüléseik hátráltatták őket a felkészülésben, és nélkül igazán jó eredményt érhettek volna el a gyorsaságot kívánó pályán. Fanni korábbi betegségével küszködik, nem érezte igazán jól magát és hiba is csúszott futásába, de bizakodóan tekint a holnapra és a váltóra. Zolt hasonlóan, akinek a füléből egy nem akármilyen tüskét távolítottak el verseny után, szintén technikásabb pályát remél holnapra. Ildi a váltóra készülve korábbi sérülése miatt a szombati középtávot kihagyja.

Eredmények, részidők, térképek:

<http://wg2013.orienteering.org/>

1 Matthias Kyburz	SUI	14:30,8
2 Andrey Khramov	RUS	14:42,9
3 Jerker Lysell	SWE	14:46,6
4 Kiril Nikolov	BUL	14:47,2
5 Daniel Hubmann	SUI	14:48,8
6 Murray Strain	GBR	14:50,5
7 Scott Fraser	GBR	14:53,9
8 Rasmus Thrane Hansen	DEN	14:58,1
9 Adam Kovacs	HUN	15:03,6
10 Jonas Vytautas Gvildys	LTU	15:05,5

Minna Kauppi és Matthias Kyburz a középtáv győztesei

A második egyéni szám, a középtávú verseny következett a Világjátékok programjában. Ez tulajdonképpen egy 35 percesre nyújtott sprintverseny (a térkép is a sprint jelkulcs szerint készült), a terep nagyrészt egy bozontos erdei terület volt, és még útvonalválasztós átmenetek sem nagyon voltak a pályában.

A nőknél Minna Kauppi 44 másodperccel verte Tove Alexandersont, a bronzérmet a már az előző napi sprint negyedik helyel is meglepetést okozó Nadija Volinszka szerezte meg. A győztes nyilatkozata: „Tegnap a hetedik hely után azt mondtam, semmi ked-

vem a mai versenyhez. Köszönetet szeretnék mondani az edzőmnek, Marja Rantalának, hogy sikerült egy nap alatt újra motiválttá tennie. A VB óta nem igazán edzettem, úgy tűnik, a sprintverseny jó felkészülés volt a mai napra.” Gyurkó Fanni hullámzó teljesítményt nyújtva (volt első, második, harmadik és utolsóelőtti ideje is az átmenetekben) a 31. helyen végzett.

A férfiaknál Matthias Kyburz ismét kiemelkedett a mezőnyből, ezúttal másfél perccel adott honfitársának, Daniel Hubmann-nak. Ezzel megismételte előző napi bravúráját, ugyanis Andrej Kramov után a másik címvedőt is maga mögé utasította. A férfiaknál a litván Vilius Alelunas szolgáltatotta a meglepetést harmadik helyével. Kovács Ádám a 22., Lenkei Zolt a 24. helyezést érte el.

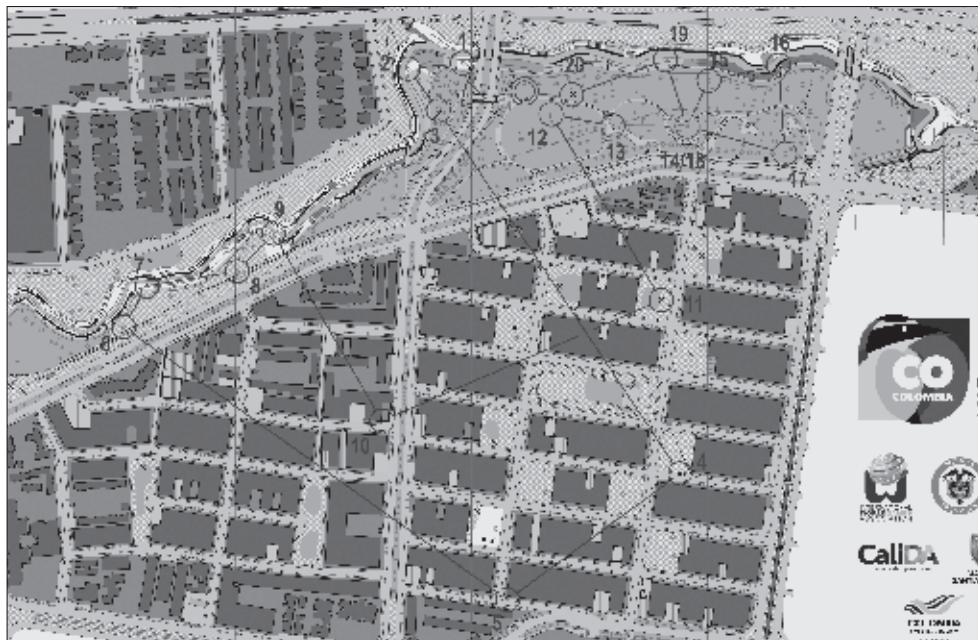
Hetedik a magyar váltó

A középtávú versennyel átfedésben levő terepen következett az utolsó tájfutó verseny szám a Világjátékokon. Az immár a világbajnokság programjába is felkerült formátumú (négy fő, férfi-nő-férfi-nő sorrendben sprint alapokon) váltóverseny a svájciak sima győ-

zelmével zárult, ezzel Matthias Kyburz három aranyéremmel, száz százalékos teljesítménnyel abszolválta a programot.

Az első futóknál még az angol Murray Strain jött elől, Lenkei Zolt a 10. helyen hozta a magyar váltót. A második körben Annika Billstam és Mari Fasting közösen rossz pontot fogtak, így a svédek és norvégok kiestek. Az élre a svájciak kerültek Sara Lüscher révén, aki a kis körön előzte ki a hibázó Catherine Taylort, és bő egy perc előnnyel váltott, Gyurkó Fanni a 8. helyen érkezett. A harmadik futóknál Matthias Kyburz ismét kitett magáért, és immár kétpercesre hízta a svájciak előnyét, miközben az angoloknál Scott Fraser fogott rossz pontot, Kovács Ádám pedig a 7. helyre hozta fel a mieinket. A befutó embereknél aztán Judith Wyder egy biztonsági futással megtartotta az első helyet, sőt végül négypercesre nőtt a különbség a mezőny előtt. Miközben a csehek is kiestek, a második helyre a dánok, a harmadikra pedig meglepetésként az osztrákok jöttek be. Szerencsi Ildikó a hetedik helyen érkezett, ezzel a második egyszámjegyű helyezésünket értük el a Világjátékokon.

mtfsz.hu

A férfi sprint pálya

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (16)

Az Egyenlítőn innen és túl

Árpiék sorra fűzik fel útjukra az Indonéz szigeteket. Az ázsiai népek kedvességét itt is megtapasztalják, jóval nagyobb gazdagság közepette. Elérkeznek Szingapúrba a kerékpárhálózatok és autómentes napok paradicsomába. Barátaikkal átnézték a bringákat, és egy halom felszerelést kapnak tőlük. Egy hatalmas kompon áthajóznak az egyenlítőn. Jókat mulatnak az utazás során kialakult faramuci helyzeteken. Íme, pár részlet a 360fokbringa.hu bejegyzéseiből:

„Kezdetben főleg a járdára festett kerékpársávokon haladtunk, ezekhez egész nagyszerűen hozzá voltak alakítva a kereszteződések is. A „Szállj le és told át!” táblákat senki nem vette komolyan, és amin meglepődtem, a felüljárókon való bringázás tiltását is figyelmen kívül hagyta a teljes csoportunk – így mi is, de persze előtte nem áttallottunk megkérdezni, hogy ezt most akkor mégis hogy? Hiszen oda 1000 szingapúri dollár van írva büntetésnek, és ezt itt a szabályok városa! Vagy nem? Barátaink elmondták nekünk, hogy igen, Szingapúr a szabályok városa, és kezdetben, amikor ezeket a szabályokat mind bevezették, büntettek is, de ma már, mivel az emberek nagy része a szabályok nagy részét betartja (gondolom azokat, amelyeknek értelme is van, vagy veszélye a be nem tartásuknak), ezért azóta már nem ellenőriznek, és nem büntetnek annyit. Vagy ha teszem azt, elkapnak, akkor sem az van, hogy élből kiállítanak egy ezerdolláros csekket, mert a felüljárón bringáztál, csupán egy nagy ejnye-bejnyét kapsz. Viszont, ha a városvezetés azt látná, hogy valamilyen téren eldurvulnak a dolgok, akkor jönne újra a bünti. De mivel erre nincs szükség, sok téren, ezért például a felüljárókon való kerékpározásnál csak a tábla

van, de ellenőrzés és büntetés nincs. A külvárosi részekben nem nagyon láttunk szeparált kerékpárutakat, de az is lehet, hogy csak a mi környékünkön hiányoztak. Viszont, ahogy beljebb értünk a belváros környékére, úgy megjelentek az általában csatornák mellett vezetett teljesen különálló kerékpárutak, melyek szélesek voltak, egy zöld sávban haladtak a város csatornahálózata mellett, és forgalom még csak a környékükön sem volt, hiszen nem az autók, hanem a csatornák mentén haladtak. Ezért aztán nem is mindig a legrövidebb, leggyorsabb úton vittek minket, de kétségtől kívül nagyon

kellemes és szép helyeken vezettek. Ezekhez az átkelés is mindig meg volt oldva, ahányszor kilyukadtunk egy újabb autóúthoz, ott mindig volt tovább az út mentén járdára festett kerékpársáv, vagy zebra, amin átkelve folytathattuk tovább a csatorna menti kerékpárúton. Bent a belvárosban már csak széles járdák voltak kerékpársávval, nagyon ritkán kellett csak a forgalomban haladnunk egy-két sarkot.”

„Annyi mindent kaptunk, hogy hosszú sorolni is, elképesztő miben volt részünk Szingapúrban, hisz a listának még mindig nincs vége. Ezeket mind nem vettük, hanem kaptuk. Örület, nem? Összefogtak „ellenünk” – vagyis értünk, a megsegítésünkért. Ez mind mondanom sem kell, lélektanilag is óriási lendített rajtunk, nem csak, mint materiális segítség jött nagyon jól ez a sok minden. Ez lenne az a hely, ahol a nyugati anyagi jólét és a fantasztikus ázsiai segítőkészség és vendégszeretet találkozik?! Az ebéd mellé

Áthajóznak az Egyenlítőn

multiNavigator.hu

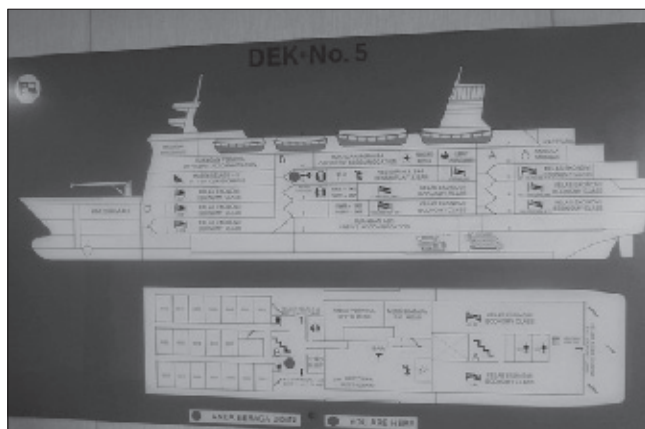
EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájélok 2013 4. szám 29

Gábertől kaptunk egy kis aján-décsomagot, na és itt már ehe-tetlen dolgok is voltak a pakkban. Mivel Gábor hamarosan repülni fog, és mivel ő is nagy bringás, volt neki otthon egy nagyon jó, vízálló, spray-s láncolaja, de a repülőre nem rakhatja fel. Nos, 3-4x használtuk, tényleg nagy-szerű cucc, mi is megszerettük, ám mivel el még nem fogott, és hamarosan mi is repülni fogunk, ez az ajándék tovább fog szállni valakire! A hosszú ujjú Cisco-s pólót pedig hordtuk a Bromo és a Rinjani vulkánokon, mert 2000 méter felett itt már hideg tud lenni. A multivitamint is szedjük! Azóta egy Shimano SPD cipő-ben tekerek, és Zita teljes garni-túra új gumikat kapott, persze Schwalbe Marathon Plus-okat... A csomagtartók hegesztetésé-ről azonban még hagy meséljek, mert ez érdekes volt. Én ilyen „panelházat” még nem láttam, amiben nem lakások, hanem műhelyek vannak. Pedig az óriá-si teherliftre már lehetett volna valami gyanúm. A sokemeletes, körfolyosós épület végig minden szinten tele volt műhelyekkel és csak azokkal. Az egyik ilyen volt Suleiman kerékpáros műhelye, tele mindenféle csodaparpákkal, munkapaddal, satukkal és renge-teg szerszámmal. Az előkészítést még együtt végeztük el, le kellett csiszolni minden festéket a törött részek körül, hogy ne „kontami-nálódjon” a hegesztés és össze kellett illeszteni őket a megfelelő helyen, a megfelelő szögben. Jó volt látni, hogy egy igazi bringa örülthöz kerültek a csomagtartók. Talán éjjel 2-ig szerelhettem, már nem emlékszem, de volt bőven munka a gépekkel: két külsőcsere és a csomagtartók gondos vissza-szerelése. Benjamintól is kaptunk egy nagy doboz müzliszeletet, és egy nagyon frankó Leatherman Crunch multiszerszámot. Már

Autómentes nap

Mi van a komp gyomrában?

sokszor nagyon jól jött volna egy fogó, de ilyesmiről nem is mertem volna álmodni, egy ilyen szer-zszám újonnan kerül vagy 15 ezer forintba, mert tényleg ez a legpro-fibb ezen a téren.”

„Maga a felvonulás óriási volt, a szó átvitt és szó szerinti értel-mében is. Rögtön, ahogy meg-érkeztünk tradicionális tánc-sok vonultak a körforgalomban. Aztán láttunk mindenféle furcsa figurákba öltözött embereket, és persze rengeteg bringást, gyalog-sot, családokat, gyerekeket, áru-sokat, gördeszkásokat, sőt, volt

aki focilabdával haladt, rúgta a bőrt, dekázgatott. Tehát tele volt az egész út étellel, és ez az út egy hatalmas sugárút volt több kilo-méter hosszan, végig a főváros és az üzleti negyed szívében, dél felé nem is tudom, meddig, észak felé pedig a National Monumentig. Az egész legalább 2-3 kilométer hos-zú volt és az út mindkét irányban le volt zárva a motorizált for-galomtól. Nem akartam elhinni, hogy ez tényleg hetente megtör-ténik itt, és tényleg mindig ekkora itt a hepaj, ennyi ember kivonul az utcára minden héten. Nem

tudom, pontosan hányan lehetünk, de szerintem több tízezen. Egész apró gyerekek is kint voltak a szüleikkel, és néhányan egész fura járgányokon hajtottak. Aztán az utak mentén voltak különböző programok is, több színpad fel volt állítva, valahol reggeli tornát nyomtak, valahol csak dumáltak valamit, máshonnan zene szólt... Egy helyen, ahol pont megálltunk pihenni, a „Bike to Work”, vagyis a helyi „Bringázz a Munkába!” standot fedeztük fel. Egy piros lámpánál pedig minket talált meg egy „We are riders of Zero Emission Vehicles” feliratú mezben egy biciklis férfi, aki elmondása szerint minden nap bringával jár a munkába, ha jól emlékszem, valami napi 40 km-t oda-vissza. Ha ez igaz, és tényleg minden nap teker, akkor megtesz heti 200 km-t, vagyis havi 800-at, egy évben pedig 9600-at, tehát átlagban picit többet, mint mi ezen az úton...”

„Hogy milyen volt ez a 44 óra? Hát azt megint nehéz szavakba önteni. Az „ekonomi” osztályon utaztunk, ami azt jelenti, hogy a 3-4. szinten, akárhol, a körben az egész hajón elhelyezett közös priccsen, amelyekhez vásárolhattunk matracokat is. Ezek alá be tudjuk pakolni a cuccainkat, ha a fenti kis tároló rácsra nem férnének fel. Itt a harmadikon az egész hajó hosszában végigér kétdoldalt ez a közös nagy helyiség, végig ilyen nagy közös priccses vannak, az egész egy légtér, és úgy kell nekik szépen kérve könyörögni, hogy ne dohányozzanak, csak odakint. Pedig táblák is vannak és állítólag a hangosban is ezt mondják be sokszor, hogy csak odakint dohányozzanak a nyitott részein a hajónak. E mellé jön még hozzá az alapzaj, az emberek beszélgetése, a gyerekek zajongása és az átlag 2-3 mobiltelefon vagy csak kihangosítva működő,

Kicsit elkoptak

sportautó formájú SD-kártyás zenelejátszók és egyéb borzalmas, hangos kacatok. Legtöbbször helyi slágereket nyomtatnak, nem számít, hogy két méterrel odébb még mások is zenét hallgatnak, akkor csak hangosabbra tekerik, hogy szóljon. Fülhallgatókat nem nagyon láttunk, miért is használnák, hisz a zene közösségi élmény, sőt a videó játékok hangjainak is biztos mindenki örül! Akár még este is, amikor amúgy a többség alszik... Az ilyesmi senkit nem zavart, mi is elindítottunk egy kis Tankcsapdát Zita telefonján, de ránk se hederítettek, ez itt belefért, ha az ember hangosan zenét hallgat a mobilján. Ja, és majd elfelejtettem, hát átléptük az egyenlítőt! Vagyis áthajóztuk! Első éjjel, amikor bent a hajóban már nagyjából kukk sötét volt, én kiszámoltam a hajó sebességéből és a szögéből, hogy nagyjából mikor érjük el az egyenlítőt, és fél órával azelőttre beállítottam az ébresztőt, hogy ébren legyünk a nagy pillanatnál. Ami persze csak késett és késett, hiszen a hajónk közben még kanyargott is, a jó ég tudja, miért... De aztán csak eljött, az is látszik, hogy az egyenlítő még az N-hez, vagyis az északi féltekéhez

tartozik. Zita készített videókat az északi és a déli féltekén is a lefolyóban leengedett víz örvénylési irányairól, igaz ezt az egyenlítőn való áthaladás közben nem tudtuk megtenni, de előtte és utána van róla videó.”

„Előkaptam a melegszendvics sütőt, és a pulton, ahol konnektorok voltak kihelyezve és mások a telefonjaikat töltötték, ott én kisütöttem a szendvicseinket, hogy frissek legyenek az útra. Nézték a helyiek, még néhány vasutas is odajött, hogy mi a szösz történik?! Hát szó mi szó, elég nagy marhák vagyunk, de igazából élveztem a helyzetet, hogy egy Bangkokban vásárolt melegszendvics sütővel, ami bejárta velünk fél Délkelet-Ázsiát, most szendvicset sütök Indonéziában, egy jakarai vasútállomáson. Szeretek az ilyen helyzetekben rádöbben, hogy mennyire nem vagyunk normálisak és ezt mennyire élvezzük. Most például, amikor e sorokat írom, még épp Ázsiában vagyunk és a szomszédban műanyagot égetnek, ezért a maszkommal az arcomon ülök az asztalnál...”

B.P.

KÉT ÉRDEKES FÖLDGÖMB

A Föld legélethűbb ábrázolásai a földgömbök, amelyek gazdag történetéből most két különösen figyelemreméltó darabot mutatunk be. Az egyik sűrített történelem, a másik tájfutás.

Mivel a gömbfelület torzítás nélkül nem ábrázolható síkban (azaz nem síkbefejthető), ha a Földről pontos ábrázolást készítünk, az csak földgömb lehet. A kezelhető méretű földgömbök persze nagyon kis méretarányúak, 40 cm átmérőnél (1 : 30 milliós méretarány) csak ritkán készülnek nagyobbak. (A Föld gömbtől eltérő alakjából adódó torzulások ilyen méreteknél elhanyagolhatók.)

1930-ban Turner István műhelye a dombortérképek mellett földgömbök készítésébe is belevágott, egyik legszebb alkotásuk a 32 cm átmérőjű, amely domborzatos, sőt dombortérkép változatban is elkészült. Ekkoriban a földgömböket úgy készítették, hogy egy papírmásé gömb gipszbevonatát simára csiszolták, és erre kasírozták (ragasztották) fel a síkban nyomtatott 12 db 30 fokos gömbszeletet, ezt a két pólussapkával egészítették ki. A kész alkotást különféle talpakkal és kiegészítőkkel 28–90 pengő közti áron árúsította a kiadó, Kókai Lajos.

Az 1937-es, országok szerint színezett gömb felirata szerint: „Szerkesztette: Dr. Kogutowicz Károly, a névrajst tervezte Dr. Takács József, rajzolta és nyomta a M. Kir. Állami Térképészeti Intézet. Készítette Turner István dombortérképészete.”

Ténylegesen Takács készítette a térképet (aki az ÁTI dolgozója volt), de minden iskolai kiadványon feltüntetették Kogutowicz nevét a jobb eladhatóság érdekében. A névrajz lényegében megegyezett az ugyanakkor készülő ÁTI kisatlással, aminek szintén Takács volt a vezető szerkesztője. Méltatói szerint

(Fodor Ferenc: A magyar térképirás, Klinghammer István: A föld- és éggömbök története) ez az egyik legjobban sikerült magyar földgömb.

A világégést követően Turner cégét államosították (őt alkalmazottként egy ideig megtartották) és összevonták a szomszédos üzemmel, így ezután a Fővárosi Neon Földrajzi Tanszerosztálya lett. A háború után a megmaradt értékes árut változatlanul nem lehetett értékesíteni, ezért kézzel (!) rajzolták be a legfontosabb változásokat. Az alsó képen látható rész szinte teljesen újra van rajzolva, a Szovjetunió felirat eleje is látszik, ennek feltüntetéséhez az Egyesült Tanácskötársaságok feliratot kellett kivakarni a térképről. Felismerhetően kézírással van Leningrád, de pl. Königsberget nem javították.

A Hadtörténeti Térképtár 1953 december 15-én vásárolt két ilyen gömböt 1243 Ft 80 fillérért (darabonként 621,90) a Kossuth Lajos utcai térképboltban. Ez óriási összeg volt, az ezer forintos havi fizetés már igen jó keresetnek számított akkoriban. Mivel 1953-ban már elkészültek az új szerkesztésű glóbuszok, valószínűleg a bolt kérésére vásárolták meg a feltehetőleg utolsó két ilyen gömböt. A két földgömb nem teljesen egyforma, a baloldali képeken látható jobb állapotban van, a másik későbbi, azon már Takács nevét is leragasztották és a térképbolt átköltözött a Kossuth Lajos utca 17-ből a 4-es szám alá. Kogutowicz nevét érthető, hogy leragasztották, ő erősen jobbra tolódott a negyvenes években, több antiszemita kijelentése is megjelent, a front közeledtével igen nehéz körülmények között nyugatra menekült családjával. Sikerült is (orosz helyett) amerikai területre érnie. Ludvigsburchban élt sokáig, mivel ügyes festő is volt, amerikai tisztek és családjuk festéséből tartotta fenn a maga családját. Amikor évek múlva sikerült USA-beli egyetemi álláshoz jutnia és megjöttek a hajójegyek is, örö-

mében infarktust kapott és meghalt.

A másik földgömb jóval kisebb, 15 cm átmérőjű, az 1999-es WMOC-ra készült, ahol minden induló kapott belőle (jobb oldali képek). Ez is úgynevezett politikai (azaz országonként színezett) gömb, egy-egy kis bójával megjelölték rajta a senior VB-n résztvevő országokat. Rákerült a verseny és az IOF logója mellett Arhus címere és az üres óceántérületeket tájfutó térképekkel töltötték ki. A tetszetős kis glóbusz kiadója a Scan-Globe A/S, Európa vezető földgömbkészítője. (Magyar nyelvű termék is van, aminek eredeti névrájzatát a mi cégünk (Agát-Top-o-gráf) állította össze 1995 körül.) Természetesen a mai földgömbök már automatizáltak, műanyagból készülnek, általában két félgömbből állítják össze. A felső képen jól látszik, hogy a termék néhány egyszerű alkatrészből van összeállítva. Gyártnak persze igényesebb kivitelű, sőt extra gömböket, amik akár rulettasztalt vagy bárpultot is tartalmazhatnak, az árak határa a csillagos ég. (Főleg ha csillagok is vannak a gömbön gyémántok képeben.)

A „tájfutós” földgömböt Flemming Norgaard térképész készítette, aki neves tájfutó is. Az 1970-es VB-n hatodik volt (a nőiben ugyanezt a helyet Hegedüs Ágnes szerezte meg) és váltóban is többször volt helyezett. A hetvenes évek elején többször járt hazánkban is az Eötvösön és a BEAC dániai útját is egyengette. Az IOF Térképbizottságának évtizedeken át volt tagja (1996-ig), háromszor vezette is a bizottságot. Több világversenynek volt fontos szervezője, az elsőnek már 1974-ben, ahol felesége egyéni világbajnok lett. Mona a hazai pálya lejtése miatt morgolódotkat 1976-ban egy negyedik hellyel „nyugtatta meg”.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@mail.militaria.hu**

Foto: Szikits Péter, HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum

DUNÁNTÚL KUPA

Július utolsó hétvégéjén került lebonyolításra a Káldi Természetjáró és Tájékozódási Futó SE rendezésében az I. Dunántúl Kupa. A versenyközpont a Hidegkúti vadászház mellett volt, ahol még egy rendezvénysátor is állt a versenyzők és a büfé rendelkezésére. Mindhárom futam más-más térképeken zajlott kisebb-nagyobb átfedésekkel. Az első két futamon a többnyire jól futható szálerdőkben a pályák jól kihasználták a terep adta lehetőségeket így bár gyors, de élvezhető pályákat futhattunk. Nagy sikere volt a szombati, két futás közötti gulyásnak, bár a későn érkezőknek már csak a leve jutott, de örömmel tapasztaltuk, hogy másnap már nagyobb volt a kondér. Szombatra a rendezőség (a minden futamra nevezőknek) ingyen fürdőbelépőt biztosított a sárvári termálfürdőbe, ahol igencsak főszezon volt, de estére szerencsére már fogyatkozott a tömeg. Vasárnapra talán még nagyobb lett a meleg és ez látszott is néhányunk mozgásán a rövidített normáltávú futamon. A terep laposabb lett a szombatinál, de cserében sokkal több aljnövényzet volt és ehhez még a favágók is besegítettek, a verseny hetében kívágtak, illetve legallyaztak egy-két pontokkal teli erdőrészt. Az eredményhirdetésen hangzott el, hogy hagyományt kívánnak terem-

A 2. futam egyik pályája

teni a Dunántúl Kupának és bízunk benne, hogy a jövőben a mostaninál népesebb mezőny gyűlik össze. Verebéli Zsolt és csapata nem először bizonyította, hogy színvonalas versenyt tudnak rendezni, elég csak a tavalyi bükfürdői golfpályán vagy a 2011-es Szelestei arborétumban rendezett Thermál Kupákra gondolni, amik igazi kuriózumnak számítottak.

íjf. Schell Antal

Graffix-Com Bt.

egyedi termékeink:

- laminált rajtszám
- pp/pe kordonszalag
- molinó/ponyva
- reklámtábla
- passztartó szalag
- plakát nyomtatás
- öntött érem
- éremszalag
- póló emblémázás
- mez feliratozás, számozás

MÁTHÉ ISTVÁN

06 20 9573165

06 1 2423945

mathepista@gmail.com

graффixcom@gmail.com

1031 Bp. Malomkerék u. 1.

TRAILO VILÁGBAJNOKSÁG ZÁRSZÓ

Idén a trailO mezőny örömeire megvalósult a futó szakággal közös seregszemle – a finnországi Vuokattiban rendezett világ-bajnokság színvonalas küzdelmet hozott számunkra is. Az egyéni verseny paralymptai számában rendhagyó, de nem meglepő módon két cseh versenyző végzett az élen, Jana Kostova meggyőző fölényrel tovább erősítette a nők eredményességét. (2. Pavel Dudík, 3. Soren Saxtorph). A magyar fiúk a 28. és 33. helyen végeztek, de a helyezések száma nem mutatja, milyen szépen fejlődnek, főképp Laáber Miksa, de első nemzetközi versenyén Tóth Károly sem vallott szégyent. Az open kategória győzelméért éles harc folyt, az időeredmény Jari Turtonak kedvezett, így hazai arany született. Az ezüst Martin Fredholm (Swe), míg a bronz a szintén a finn Antti Rusanen nyakába került. (26. Biró Fruzsina)

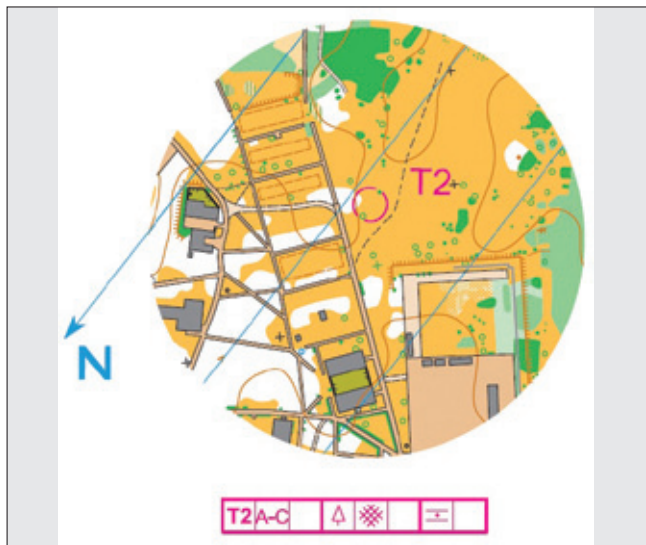
Laáber Miksa és Tóth Károly a vb-n

A csapatversenyben is rendre szoros küzdelem van a jelentős trailO hagyományokkal bíró nemzetek között, idén újra a svédeké lett a győzelem. A horvátok ezüstérme szépen csillog, bár évek óta dobogón vannak, harmadikok lettek a dánok. Esetünkben annak is örülni kell, hogy egyáltalán részt

vettünk a csapatversenyben és megszereztük a 15. helyet (épp, mint tavaly). Az eredményekhez hozzátartozik, hogy a dobogón csak egy kerekesszékes versenyző foglalt helyet, a pódiumon (1-6. hely) összesen két olyan fiú, aki a versenyt végig őrve teljesíti. Az eredménylistákban is látszik, a helyszínen meg pláne, hogy nem egyenlő feltételekkel versenyez a kétféle sportoló. A magyar csapat teljesítményéhez hozzá kell tenni, mi két kerekesszékes versenyzővel indultunk, ami ritkaságnak számít. Az új világ-bajnoki szám, a TempO selejtezőjét a sífutó alagút tetején rendezték meg, és ahogy az várható volt, a 24 fős döntő számunkra nem nyílt meg. Ahhoz képest nem is voltunk oly távol tőle, 510 másodperccel be lehetett jutni, nekem 568 lett, öt hibával. A döntőben a versenyzők kaptak még 5 állomást egy lesiklopálya mentén. A világ-bajnok Pinja Mäkinen lett (Fin), talán a módszere is más, mert nem volt annyira sebes, mint a többiek az élen (azért elég

A magyar csapat

gyors ő is), de összesen 1 rossz választ adott (39-ből). Ez igen! Az eredménylistában őt követők 5-8 hibát ejtettek a gyors válszaik mellett, így lett ezüstérmes Marit Wiksell (Swe), a bronz a finn Lauri Kontkanenén.

A ZTC CSAPATA A BAJNOK!

A Hungária Kupa 4. napján, Veszprém-Jutaspusztán került sor az egyéni és csapatbajnokságunkra. A pályát Nemesházi Laci tervezte, így a várakozásoknak megfelelően magas szintű és valljuk be, embert próbáló feladatot kaptunk. Tudtuk, hogy meleg lesz és kevés árnyék, a pályaadat sem volt titok, mégis nehéz volt ennyi ideig (szintidő: 150 perc) koncentrálni.

A pálya az időmérővel indult, a T2 igazán nem volt könnyű, hiszen ülő helyzetből kellett eldönteni, melyik bója van pontosan két fa között. Ez, és még további 5 pont érdemelné ki a legtechnikásabb címkét, ezeket fejtették meg legkevesebben. A különböző nehézségű 22 feladat során különböző módszereket kellett

alkalmazni; gyakori volt a két tereptárgy között megnevezés, máshol a számos bokor és bozót beazonosítása, vagy egy nem látható gödör „megsejtése” volt a feladat. A pályakitűző jól használta a sűrű úthálózatot, ha kellett letiltotta a bejárást, máshol a versenyzőnek észre kellett venni, honnan kell megnézni még a bójákat.

Az országos bajnok idén Beke Viktor (SIR) lett, Gabnai Nóra (DIS) és Toldi Marika (SIR) előtt (sajnos a MEREK csapata távol-

maradt). 018-ban győzött Erdős Márton (ZTC), aki 19 pontos (13 mp) eredményével az abszolút győzelmet is megszerezte. Őt követte az dobogón Kálmán Erik (SPA, 18p.) és Turschl Bence (SPA, 15p.). 014-ben első helyen Hajnal Dorkát (SPA, 15 p.), majd Tóth Zsolt Zénót (SDS, 14p.) és Kálmán Tamarát (SPA, 13 p.) hirdették ki. Valójában Kálmán és Turschl kerülhetek volna értékelésre 14-ben is, ebben az esetben Kálmán, Hajnal, Turschl, illetve Erdős, Porgányi, Szűcs lett volna a dobogó sorrendje.

Az Open kategória népes mezőnyében a BEAC versenyzője, Bíró Fruzsina szerezte meg a bajnoki címet (19p., 50mp.), csupán néhány másodperccel Fehér Ferenc (ZTC, 19 p., 95 mp.) előtt. A bronzérmes Mihácz Zoltán (TTE, 18 p., 13 mp) gazdagodott, mindössze 9 mp-cel előzve meg Erdős Gábort.

A fiatalok csapatversenyét a Sparis Kálmán Erik – Turschl Bence páros nyerte az Erdős Márton – Porgányi Márk (ZTC) és a Hajnal Dorka – Kálmán Imola (SPA) duó előtt. A felnőtt csapatbajnok az Erdős Gábor – Fehér Ferenc összeállítású zalai team lett, kimagasló eredménnyel. Ezüstérmes a tavalyi bajnok Bíró Fruzsina – Madarassy Anikó (BEA) formáció, a 3. helyezést Holper Antónia – Mihácz Zoltán (TTE) családi csapata vitte el.

(Térképek, megoldások és eredmények a Hungária Kupa honlapján.) **B.F.**

Eredményhirdetés a fiatalok csapatversenyén

N

ÚJMAJOR

méretarány 1:4 000
alapszintköz 2,5 méter

Készítette: Molnár Péter

Trail-O	3 030 m	150 p
1 A-B	△ △	H ↓
2 A-C	•	○ ↗
3 A-C	•	○ ↗
4 A-B	△ △	○ ↗
5 A-B	△ △	○ ↗
6 A-C	△ △	○ ↗
7 A-C	△ △	○ ↗
8 A-C	△ △	○ ↗
9 A-C	△ △	○ ↗
10 A-C	△ △	○ ↗
11 A-C	△ △	○ ↗
12 A-C	△ △	○ ↗
13 A-B	△ △	○ ↗
14 A	△ △	○ ↗
15 A-D	△ △	○ ↗
16 A-B	△ △	○ ↗
17 A-C	△ △	○ ↗
18 A	△ △	○ ↗
19 A-C	△ △	○ ↗
20 A	△ △	○ ↗

170 m

2013 évi Trail-O OB

2013 évi Trail-O OCSB

WMOC 2013 Italy

KÁRMÁN KATALIN BRONZÉRMES A REKORDOK VILÁGBAJNOKSÁGÁN

Az idei Tájfutó Mesterek Világbajnokságáról írott beszámolómat hosszas megfontolás után – önvédelemből – 80 évre titkosítottam. Ezért alább a „B” változat olvasható.

A Torino központú World Masters Games keretében augusztus 2-10. között megrendezett viadal feltehetően, mint a rekordok világbajnoksága vonul majd be a sportág történetébe, bár némelyekre nemigen lehetünk büszkék. A tájfutók a Mesterek Játékából, vagyis a többi sportág küzdelmeiből nem sokat érzékelve Torinótól jó messzire, a mintegy 100 km-re, a francia határ közelében fekvő Olimpia-hegységben lévő Sestriere síparadicsomában ütöttek tanyát. Legalábbis egy részük, akiknek nem sikerült másutt olcsóbb szállást megszerezniük. (A Pécsi Vörös Meteor különítménye például a közeli Franciaországban bérelt házat.) A rendezők és az érdekelt vendéglátóhelyek ugyanis igen nagyot akartak kaszálni.

Méregdrága nevezési díj – kevés induló

Maga a kiugró drágaságú nevezési díj a legszembetűnőbb (negatív) rekord. Vajon összeegyeztethető-e a fair play szellemével egyetlen rajtszámért egy magyar ember egész havi nyugdíját lenyúlni? Avagy már eljött az ideje a verseny nevének átkezesztelésére „Szépkorú Gazdag Tájfutók Világbajnoksága” névre? Mindenesetre ebből kifolyólag a legalacsonyabb létszámú lett a verseny az utóbbi idők Európában rendezett WMOC-i közül. A korábbi 4-5 ezer helyett most alig 2600

nevezés érkezett, ami óriási negatív rekord! Ezt próbálták úgy sikerként aposztrofálni, hogy 45 országból viszont még soha nem regisztráltak, ami valóban rekord. (Pécsett 2 éve 44 nemzet képviseltette magát.) Hogy azután valójában tényleg mennyien lehetünk, az

Mi magyarok papíron 18, ténylegesen 15 fővel álltunk ki. A közülünk elsőként nevező Takács Ágnes (SZVSE) például azért nem tudott jönni, mert olyan kitűnő pályázatot írt klubjának, melynek révén éppen akkor Svájcba mentek a szegedi tájfutók. A statisztika-

Gyülekezünk a megnyitóra, középtájon a magyar „csapat”.

kérdéses. A 2. Bulletin szerint Kína, Szlovénia, Uruguay 1-1, Argentína, Bulgária, Hong Kong, Írország, Szerbia 2-2, Dél-Afrika 3, India, Moldova, Törökország 4-4, Izrael, Kazahsztán, Hollandia, Lengyelország és Szlovákia 6-6 indulót jelzett. Sokatmondó, hogy a hazai versenyzők éppen annyian, harmincötön voltak, mint a brazilok...

Szembeszökő a skandinávok csökkenő létszáma is. A legtöbben Finnországból jöttek (528), de az eddigiekhez képest már sokkal kevesebben voltak a norvégok (382) és a svédek (327). Utóbbiakat már az oroszok is kielőzték (337). Pedig a skandinávok eléggé gazdag emberek hírében állnak.

kából ennek ellenére őt sem vették ki, noha nem fizetett előre, ami a nevezés elfogadásának alapvető feltétele volt.

S ha már a statisztikánál tartunk, a korábbi rendezők mindig közreadták a kategóriák létszámadatait is. Itt ez is hiányzott – újabb negatívum. Ami bizonyos, egy 95 éven felüli svéd úr és két, 90. évet betöltött hölgy voltak a legidősebb indulók.

(Azt már a Hungária Kupán tudtam meg a pozsonyi Mizur Jan barátunktól, hogy az összes sportág közül a tájfutók voltak a legtöbben „Torinóban” – erre azért büszkék lehetünk! Ez azonban nem hivatalos hír, az IOF még nem erősítette meg.)

Dr. Zentai László, az IOF elnökségi tagja megnyitja a világbajnokságot. Mellette a WMOC jelképe, a pár perccel korábban leleplezett fafaragás.

Zetor nyitotta meg

A „tömeges” magyar részvétel ellenére a megnyitó ceremónia felvonulásán az út nagy részén egyedül bandukoltam a HUNGARY felíratot vivő rendező kislány mögött. Az ünnepség a 2035 méter magasán fekvő városka főterén szerencsére rövid ideig tartott. Magát a világbajnokságot pedig dr. Zentai László (tájfutásban ismertebb nevén Zetor), az IOF (Nemzetközi Tájékoztató Futó Szövetség) elnökségi tagja nyitotta meg.

A Bulletin 2 egyébként éppen a magyarországi, pécsi WMOC egyik céljának fotójával reklámozta magát a versenyt. Jól látszik az utolsó pont, a mozgatható kerek kút, mint zseniális magyar találmány, hiszen tetszés szerinti helyre lehet gurítani. Az olasz rendezők úgy próbálták lekoppintani, hogy egy művészi faragású fából készült szobrot, a mostani WMOC jelképét készítették el és leleplezték le a megnyitón, majd azt használták befutó pontként – mint nálunk a kerek kutat.

Sprinttel kezdődött

A sprint selejtező céljának a 2006. évi Téli Olimpiai Játékok siugró centrumát választották a közeli

Pragelatóban. A rajt építményeivel a Chisonetto folyó túloldalán, a település szélén zártak el egy nem túl forgalmas utcát. A viszonylag egyszerű pályák részint terepen, részint a házak között vezettek. A forgalmas völgyi főutat is kereszteznünk kellett, ahol rendezők segítettek a biztonságos áthaladást. Az SI program már eleve levonta az átkelésrel eltöltött eltérő időket. A mieink szereplése vegyes képet mutatott. Egyik végletben a pécsi dr. Kiss Endrében még a feladás gondolata is felmerült, a másikon

meg a Hegyisport Szentendre kitűnősége, Kármán Kati (W55) azon bosszankodott, hogy két hibája ellenére is győzött, s így a másnapi döntőn a mezőny végén rajtolhat, amit pedig szeretett volna elkerülni. Bosszankodásra magam is találtam okot, mivel 1, azaz egy másodperccel maradtam le az A-döntőről, ahová végül is öt magyar jutott: Katin kívül Györffy Gabriella W45, Tömördi Ágnes W50, Kissné Kis Mária W55, Boros Zoltán M65. A sprint döntő Sestriere centrumában, a versenyközpont mellett nehezebb pályákon zajlott. De legalább lehetett melegíteni a rekortán atlétikai pályán. (Miskolcon éppen most szedik fel a meglévő A DVTK stadion átépítésére hivatkozva.) Az esélyesek között számon tartott Kapitány (Boros Zoltán, HSE Szentendre M65) sajnos hosszú percekre „elveszett” a házak között. Nem úgy Kármán Kati, aki kiváló teljesítményével megszerezte a magyarok első (s mint utóbb kiderült, sajnos egyetlen) érmét, egy bronzot! A 2000 méteres magasságban való futás bizonyára hatással lehetett ránk valamilyen módon, például nálam is bejött egy rövidzárlat. Pedig szerintem semmi furfang nem volt

A sprint verseny dobogósai

a pályában. Nem hiszem, hogy segített volna, ha elmegyek előzőleg a sprint terepbemutatójára, Bardonecchiába, csaknem 40 km-re, mert a térkép szerint ez is egy szokványos kisvárosi terep volt. Helyette inkább a Trail-O versenyre neveztem be, amiről e-mailben kaptam információt. A rendezők azonban valószínűleg nem, mert semmit nem tudtak róla. Még azt sem, hol lesz. Nagy nehezen kinyomoztam, hová is kellene eljutnom, de ebben semmiféle útjelző táblák nem segítettek. Nem is találtam semmit az általam tethelynek vélt terepen, azt sem derült ki, megrendezték-e egyáltalán. Az eredményét legalábbis nem láttam a versenyközpontban a WMOC végéig. Az utolsó napon viszont egyszer csak ott termett egy csomó Trail-O pályás térkép a megoldó kulccsal együtt. Talán az interneten találhattam volna erről (is) információt, de a rendezőség nem biztosított egyetlen asztali számítógépet sem, csak a lappal rendelkezők juthattak wi-fihez.

Örömtájfutás az esőben

A sprint döntő utáni pihenőnapon illet volna kihasználni a long táv selejtezőjének a terepbemutatóját. Én azonban inkább a 2703 méter magas Mt. Fraitéve csúcsára kapaszkodtam fel. S milyen jól tettem! A bemutatott terep ugyanis egyáltalán nem hasonlított a majdani versenyre. Ez Sanscarióban, a 7 évvel ezelőtti téli olimpia biathlon és bobb pályái környékén volt, s a napsütéses sprint után most esett is. Rögtön fejtelenséggel kezdődött a nap. Miután néhány rendező betelerelte az autót az alsó parkolóba, fogalmuk sem volt, merre is kellene indulni gyalog tovább a cél felé!!! Végül több sikertelen próbálkozás és hosszas kutyagolás után csak oda ért az esernyős zarándokmenet, de nem tudom, hányan késhettek le emiatt

a rajtjukat. Az ugyanis szintben 210 méterrel fentebb volt. Ám a pályákba még így is jutott ennél jóval több emelkedő is.

Mégis megérte! Nekem ez volt a huszonegyedik WMOC részvételelem és az elmúlt 49 éves tájfutó múltam során számos szép terepen futhattam, de ilyen gyönyörűen még sohasem!

Igazi örömtájfutás lett ez a nap, s másnap is. A terepbemutató fátlan sárga térképe helyett egy mozaikosan tisztásfoltos, mesés szep fenyvesben (főleg vörös fenyőben) kanyarogtak a pályák, selymes, puha fűben, mindenféle bozót és dzsuva nélkül.

Az ilyen terepen élvezet és öröm igazán a tájfutás!

Nagyon frappánsan a második selejtezőt is ugyan ezzel a rajttal és céllal oldották meg, csak a terep másik, déli felét használtuk. A rajtba menet persze akkor is esett, de a felvitt esőkabátokat rajtszámos nyolonszákokba téve visszazárlították a célba. Kapitány akkor próbálta ki először, milyen a szemüveg felé csapott baseball sapkában futni. Be is vált neki, ám párszor azért lekapták az ágak a fejéről.

Igen vérmes reményeket ébresztett bennünk Kármán Kati mindkét napi elsősége a selejtező csoportjában. S Kapitány is első évjáratú 65-öshöz méltóan az élmezőny-

A HSE hölgyversenyzői

ben jutott a döntőbe. Felesége, Tömördi Ági viszont lábfájásra panaszkodott. – Menni is alig bírtam, nemhogy szaladni – mondta. Györffy Gabriellát meg a saját hibázásai bosszantották.

Elnézést kérek a név szerint nem említett magyar sporttársaimtól, azt viszont kiemelném, hogy egy nem versenyző, mégis közismert és népszerű magyar párost is láthattunk minden nap: Guttman Zoli és Ági a MultiNavigator sátrával és – egyre fogyatkozó – sportáru készletével növelte a mieink létszámát – és cégük bevételeit.

Boros Zoltán, azaz Kapitány hajrája a sprint döntőn, Sestriere főterén.

Bóják 2000 méter fölött

A normál táv döntőjére is tartottak külön terepbemutatót, sőt, kaptunk a rajtsomagban minden napra pici bemelegítő térképválgatásokat is, de pontokat nem tettek ki. Én erre a bemutatóra sem mentek ki. Helyette a jászárokszálási Csikós Miklós barátommal sikeresen felküzdöttük magunkat a környék legmagasabbra vezető jelzett ösvényein a Punta Rognosa 3280 méter magas csúcsára. (Ez számomra magassági rekord, amelyet eddig a „csak” 2499 méteres Rysy, azaz a Tengerszem-csúcs többszöri meghódítása jelentett a Magas-Tátrában.)

De az igazi rekord a döntő csodálatos terepe a maga 1800-2300 méteres tengerszint feletti magasságával! Tudomásom szerint ilyen magasságban még soha nem rendeztek tájfutó világbajnokságot. A hely neve: Cesana Monti della Luna.

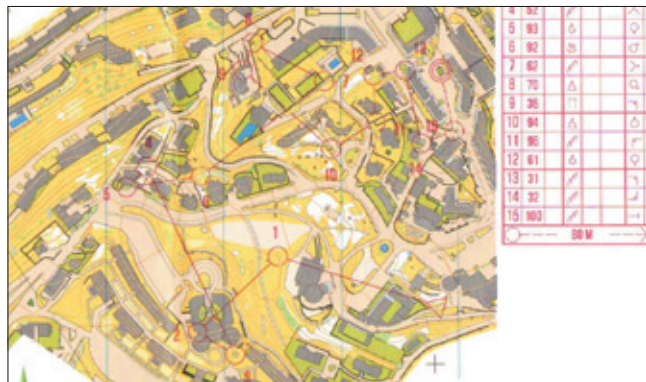
A feljutás is speciális logisztikát követelt. Meglehet, az ötletet a tavalyi Zempléni Hungária Kupa adta, ahol a Magas-hegyi rajtba sífelvonóval juttatták fel a mezőnyt. Itt azonban a célt is a hegytetőn építették fel. Oda átszállással két felvonóval röptették fel az érintett mintegy 3 ezer sportolót. (A Mestereknél fiatalabb korosztályoknak ugyanis North West Kupát rendeztek, s azon is indultak párszázan.)

Igaz, a feljutáshoz átlagosan közel egy órát kellett sorakoznunk az alsó végállomáson, de hát a tájfutók fegyelmezett, türelmes emberek, semmi gond nem adódott.

A kánikulát a magasság sem enyhítette. Ez a terep is csodaszép volt, de futhatóság szempontjából, főleg a sziklás, köves részekén, jóval nehezebb, mint a selejtezőké. A tájékozódást is igencsak megnehezítették a sziklás területek, igen sokan bók-lásztak ott tanácstalanul – s ezzel megint csak a skandinávoknak kedveztek leginkább a rendezők, mint már annyiszor a WMOC-k során.

S habár 2000 méter felett építették ki a rajtokat, rögtön az elején még eléggé meredeken felfelé is kezdtünk – legalábbis M60 B-ben. Csaknem 2200 méter tengerszint feletti magasságban villant be fenyők között a bója – ennél feljebb még sosem fogtam ellenőrző pontot. S itt már újból hőség és tűző Nap is nehezítette a dolgunkat.

Meglepett, hogy a kiépített célba csak az A döntők mezőnyét engedték befutni. A többi döntő (B, C, D) futóit már korábban, a befutó pontjuk után pár méterrel leállították. Ez a térképről és a szimbolból nem derült ki, s a cél is oda volt rajzolva, mint az A döntősöknek. Valószínűleg a térképek benyomtatása után dönthettek így, ami nekem nagyon nem tetszett és határozott diszkriminációként éltem meg.

Amint azt is, hogy az Interneten benevezni is csak a mobiltelefonnal rendelkezőket engedték! Ha valaki nem adta meg a mobilszámát, mint kötelező adatot, egyszerűen nem engedte tovább a program. Ezért most utólag kérem a rendezők elnézését, amiért fals számot adtam meg, de nekem nem telik telefonra, sem vezetékesre, sem mobilra, mert mint létminimum alatt élőnek döntenem kell: vagy eszem, vagy telefonálók. Sajnos a döntőt illető szép reményeink nem váltak valóra. Én szintén biztosra vettem Kármán Kati

újabb dobogós helyezését, de végül csak hetedik legjobb idővel ért célba, s ez lett a hosszú távon a legjobb magyar eredmény. Kapitány is ismét nagyot kevert az egyik pont-ra. Így este a versenyközpontban megtartott ünnepélyes eredményhirdetés egyetlen magyar érdekeltje Zetor volt, mint díjátadó...

Ettől és a számszerű helyezésektől függetlenül és a csodálatos élményen túl is számomra igen hasznos volt a VB, hiszen az 5 verseny nyújtotta sorozatterhelésével nagyszerű felkészülést biztosított a 4 hét múlva kezdődő főversenymre, a 19. Rádiós Tájfutó Európa-bajnokságra, ahol egy hét alatt szintén négyszer kell csúcsformában futni, a Szudétákban, Lengyelországban.

Köszönettel tartozom támogatóimnak, akik ezt lehetővé tették:

A sprint döntő W55-ös pályája

Miskolc MJV Önkormányzata, Húscentrum Frissáru Logisztika Kft. Miskolc és Felsőlősolca és Vidéke Takarékszövetkezet.

Ha lett volna fényképezőgépem, a páratlan panorámákkal teli tájból most az utolsó pillanatban megpillantott, a sárguló fűben megbúvó 3 szál lila őszi kikerics képével búcsúznék.

Kovács Attila
Zöld Sportok Clubja, Miskolc
Fotó: Zentai László

**MAGYAR EGYETEMI ÉS
FŐISKOLAI
TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ
ORSZÁGOS BAJNOKSÁG**

**SZEGEDI KUPA
2 NAPOS REGIONÁLIS
RANGSOROLÓ
TÁJÉKOZÓDÁSI
FUTÓVERSENY**

Ásotthalom, 2013. október 26-27.

tajfutas.maccabi.hu

Simone Niggli, az elnyúlhatetlen 3 gyermekes anyuka, újabb három arannyal gyarapította világbajnoki éremgyűjteményét a finnországi Vuokattiban. Ikrei születése után újra behúzott, így most 35 évesen már túl van 23. VB győzelmén. Meg az eddigi alig 200 szerényebb bajnoki címén, amikből egynek is nagyon tudnánk itthon örülni. A legtehetségesebb fiatal svéd trónkövetelőnek, a négyszeres VB ezüstös Tove Alexanderssonnak egyelőre még várnia kell a győzelmi babérokra. A siker okát kutatóknak Simone elmondta, hogy a VB előtti héten az edzések mellett a csapat sokat beszélgetett, filozofált, nevetett és egy jó hangulatú estén együtt videózva megnézték a „Mi hiszünk önmagunkban” című filmet.

Hajnal Dorka győzelemmel mutatkozott be a finn VB idején Vuokattiban. Élete első skandináv versenyén sikerült neki az, amire másoknak egy élet is kevés. Úgy állt rajthoz a 8000 résztvevős Kainu Orienteering Week versenysorozaton D13A-ban, hogy edzője erre a hétre pihenőt rendelt. Az első napon, a hosszútávú VB gyönyörű fenyvesekkel borított, domborzati elemekben gazdag, jól futható terepén 6 perces kilométerekkel ugrott a rendkívül népes mezőny élére. Aztán a kevésbé lelkesítő, rendkívül bozotos, sziklás és cipőszippantóan mocsaras terepeken is tartotta magát, ahol az autópályává taposott ösvényeken a Sziget Fesztivál főutcáját idéző tömeg akadályozta a haladást. Ezen a „pihenős” héten még volt kedve lefutni a VB selejtező egyik férfi pályáját, ahol a győztes időt sikerült kevesebb mint 11 percre megközelítenie! Végül az összetett hatodik helyért járó tiszteletdíjat már nem vehette át, mert rohanni kellett a repülőtérré. De hát minden évben van VB, meg az edző talán ad pihenőt mások is...

Zempléni Lilla nevét azoknak is meg kell tanulniuk, akik eddig csak nővére, Réka sikereiről hallottak. Az ifjabb hegyvidéki lány a Hungária kupán azáltal lett ismert, hogy egyik nap sem adta alább a győzelemnél. Itthoni sikere talán nem is annyira meglepő, mivel két héttel korábban a Skóciai 6 napon is 100%-os teljesítménnyel nyert W10A-ban. A kinti pontszámítás jóvoltából már a 4. nap után biztos volt összetett győzelem. Ráadásul az utolsó két napon is nyert. Idén többnyire gyönyörű tengerparti buckás terepeken futhattak, de részüik volt a pályán átélni itthon még sohasem tapasztalt felhőszakadást. A pályakitűzés koncepciója az volt, hogy minél könnyebb legyen a feladat a gyerekeknek, így minél több sikerélményük lehessen. Térképüket a versenyközpontban előre kifüggesztették. Így Lilla gyakorlatilag memóriából futott. Az igen gyors angol bajnok kislányt csak akkor tudta több perccel is megelőzni, amikor már volt mód átvágásra is.

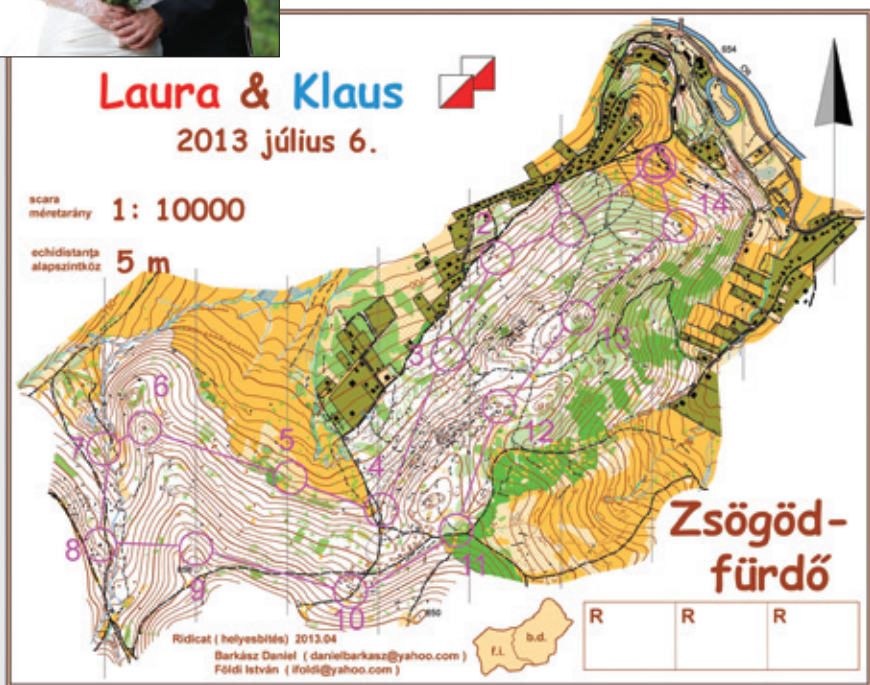
Gárdonyi Csilla a másik magyar versenyző, aki szintén öt győzelemmel zárta a Hungária kupát. Tavaly csak ezüstöt nyert egy bolgár csajsi mögött, idén utolsó évesként biztosra akart menni. A W12-es mezőny talán jobban örült volna, ha szokásához híven magasabb korosztályban indul. Hiszen a VOB-n, ahol a MOM N16-ban bajnokságot nyert, a csapat legjobbjá volt. Csak egy nála négy évvel idősebb PVSZ válogatott tudta lenyomni. Idén nyáron próbaként N18-ban is elindult, mindkétszer győzött. Tájfutó szülők gyerekének könnyű, gondolhatnák sokan, de azért talán az is számít, hogy a MOM-ban a heti két edzés mindegyike technikai edzés terepen. A térképeket ezekhez többnyire maga az edző készíti. Aki nem akarja. Ő a Vöcsök, aki már 21 éve nem tud kikopni az elit mezőnyből. Most a Hungárián is az 5. helyen végzett...

Weiler Virág kivillantotta oroszlán körmeit a csehországi junior VB-n. Váltószereplése egészen fantasztikus, ahol első futóként igazán izgalmas csatát vívott. Csapattársait és rajongó táborát kezdésre azzal sokkolta, hogy az első bekamerázott ponton sehogy sem akart feltűnni. Az egyes pontot ugyanis csak 35-dikként fogta a 42 fős mezőnyben. Hátránya a 3-as ponttól kezdett csökkenni. A pálya harmadában már csak egy percre volt az élbolytól, amit az újabb 6 pont során 8 mp-re faragott le. A kis körben még csinált egy 15 mp-es hibát, de még így is 5. legjobb idővel, 13 mp hátránnyal ért célba. Az örülten kavargó mezőnyt leghosszabban, bő hat percig, a finn Haataja tudta vezetni, aki 9-diknek ért be. Sara Hagström, a hosszútáv ezüstérmese pontot tévesztett a gyilkos hajszában. A svéd csapat után később a norvég lányok is diszkóztak. Virág 34:41-es eredménye már azért sem rossz, mert három ilyen idővel már világbajnoki aranyat is lehetett nyerni...

Fenyvesi Laura válogatottunk és **Csúcs Klaus** 27-szeres felnőtt sítájfutó bajnok Csíkszeredában mondta ki a boldogító igent. Az esküvőt Svédországból szervezték, amelynek öt napos hajráját egy 3164 km-es autót zártá. A menyaszszony végül is csak a pár percre késéssel, de szertartást szerencsére nem kezdtek el nélküle. A lagzin 9 országból összesereglett 87 vendég ünnepelte az egybekelket. A tortáról nem maradhatott el a sítájfutó páros, sőt az este folyamán maguk is felöltöztek a cipőket. Hétfőn tájfutóversenyt rendeztek a tiszteletükre, amit még a polgármester is lefutott. Sok boldogságot az ifjú párnak!

A tájfutóverseny térképe

Natalia Tomilova összetett világkupa győztes és háromszoros sítájfutó világbajnoki helyezést két éves eltiltást kapott, mert mintájában a WADA 2013-as listáján szereplő Phenylpiracetam volt kimutatható. A vizsgálatra a téli katonai világtétőkekon (Annecy, Franciaország), egyéni győzelmét követően került sor. Ez az orosz fejlesztésű, gyógyszerként is használatos szer korábban nem volt listás, más sportolók is használták, mivel általános stimuláns és a hideggel szembeni toleranciát is növeli. Meg kell jegyezni, hogy sok itthon is beszédett gyógyszerünkben van olyan hatóanyag, aminek használata dopingvétséget jelent. Hazai versenyeinken is súlyos eltiltásokat lehetne begyűjteni, különösen a gyógyszerhasználó szeniorok köréből...

Tájfutó viccek

Verseny után, a kifüggesztett eredményeket nézegetve egy, önértékelésében szerénynek alig mondható, sporttárs hangosan felkiált.

- A karórám szerint 10 perccel jobbat jöttem a kirakott időnél. Hol reklamáljak?
- Az órásodnál! – felelik habozás nélkül a körülállók.

A célkordon mellett két szenior sporttársnő beszélget.

- Hallom újra férjhez mentél, és ismét egy tájfutóhoz. Na és mi a foglalkozása a férjednek?
- Várj egy pillanatig, itt van a névjegye valahol. Azon talán rajta van...

A kardiológus egy F45-ös versenyző leleteit nézi.

- Legyen nyugodt, ezzel a kis problémával akár száz évig is élélhet. De azért felírok magának valamit ellene...
- Minek? – ellenkezik a sporttárs. – Ha száz évig élek, az nekem tökéletesen elég.

Egy, egyébként nagyon rendes, tájfutó véletlenül megbotlott. A tárgyaláson a bíró ráförmöd.

- Vádlott, maga a betörésnél a pénzen kívül stoplis cipőket és tájolóit is magával vitt!
- Igen bíró úr. Hiszen tudja: a pénz egyedül nem boldogít.

Két edző beszélget.

- Hallom a te versenyződet is beválogatták a Kínába utazó csapatba. Készülődik már a nagy útra?
- De még mennyire! Már egy hete pálcikával eszi a hamburgert.

JUNIOR VB

Hradec Králové központtal Csehország rendezte az idei Junior világ bajnokságot. A program a legkeményebb számmal, a hosszútávú döntővel kezdődött Odolov térségében. Mivel ezen a távon nincs selejtező, elég méretes mezőnyök alakultak ki, a rajtoltatás öt és fél órán keresztül zajlott.

A terep tipikus középhegységi terület volt, meglehetősen sok szinttel (a fiúknál 9.9 km-en 620 m, a lányoknál 7.1-en 470 m). A várakozásnak megfelelően több útvonalválasztós átmenet is volt, ahol nagyon erősen szóródott a mezőny, többen óriási kerülőket is beváltak a szintek és a bozótok elkerülésére érdekében.

A lányoknál kettős svéd elsőség született: Lisa Risby 47 másodperccel verte meg Sara Hagströmet, a bronzérem az orosz Jekatyerina Szavkináé lett. A magyarok közül Weiler Virág 38., Rusvai Katalin 55., Szuromi Luca 56., Varsányi Kinga 62., Kinde Vanda 79. lett.

A fiúknál a lengyel Piotr Parfianowicz volt a leggyorsabb, meggyőző 1'16" külön-

séggel nyert a svájci Florian Schneider és 2'23"-mal az orosz Andrej Kozirev előtt. Tölgyesi Tamás 51., Tugyi Levente 62., Sulyok Ábel 75., Kovács Bertalan 96., Péntek Máttyás 125. helyen végzett.

Radvanicebe költözött a Junior VB mezőnye a középtávú verseny selejtezőjének kedvéért. A rövid, pörgős pályák folyamatos koncentrációt igényeltek, a pontok nagy része szikla volt. Szuromi Luca a 19. helyen kvalifikált, Sulyok Ábel simán jutott a döntőbe a 12. helyre 2'20" hátránnyal.

A selejtezővel azonos helyszínen és megfelelően nagy átfedéssel azonos terepen rendezték a középtávú döntőjét. A nőknél a dán Miri Thrane Ødum lett a világbajnok, 2. a normáltávon győztes Lisa Risby, harmadik a norvég Mathilde Rundhaug. Szuromi Luca egyetlen teljesítményt nyújtva a 39. helyezést érte el.

A férfiaknál a svéd Emil Svenk lett a győztes honfitársai előtt. Sulyok Ábel a kettős pontra nagyot hibázott, majd végül a 60. helyezést ért.

Hradec Králové belvárosában egy klaszszikus sprintversennyel zárultak a junior világbajnokság egyéni versenyei. Egy parkos rész után lakott területen ment a pálya nagyobb része, ahol igazi útvonalválasztós átmenetek voltak.

A nőknél a mezőnyből fizikailag kiemelkedő norvég Heidi Mårtensson nyert a dán Nicoline Friberg Klysner és a fehérórosz Anasztázia Denisova előtt. A magyarok

közül Weiler Virág 53., Szuromi Luca 61., Kinde Vanda 76., Rusvai Katalin 110., Varsányi Kinga 120. helyen végzett.

A férfiaknál Florian Schneider négy másodperccel verte a hazai Michal Hubáčeket, a bronzérmes meglepetésre az új-zélandi Tim Robertson szerezte meg. A mieink közül Tugyi Levente 39., Sulyok Ábel 77., Kovács Bertalan 89., Péntek Máttyás 98., Tölgyesi Tamás 109., Miavec Balázs 141. lett.

Egy teljesen lapos, változatos fedettségű és elég sűrű úthálózatú, vagyis nagyon gyors terepen zajlott a junior világbajnokság utolsó száma, a váltó. A rendezők a pályákat a bozótosabb részekre vezették, így a szokásosnál jobban széthúzódtak a mezőny.

A lányoknál az első futóknál Weiler Virág fantasztikusan teljesített: az első bolyall érkezett, négy skandináv váltó mögött az ötödik helyen 13 másodperc hátránnyal. A második körben Szuromi Luca hátrébb csúszott. végül Kinde Vanda a 16. helyen érkezett a célba. Az élen cseh-finn-svéd sorrend alakult ki.

A fiúknál az első futóknál Péntek Máttyás 27. helyen jött, Tölgyesi Tamás pedig diszqualifikált, majd Sulyok Ábel révén előrébb kerülünk. Tugyi Levente pedig a 29. helyre hozta be a magyar váltót. A hazaiak dupla aranyat örülhettek, másodikok a svédek, az oroszok jöttek be a harmadik helyre. **mtfsz.hu alapján**

multiNavigator.hu

terepfutás – outdoor – navigáció

info vonal

(+36-1) **7 888 888**

Készülj velünk az Őszre!

**Október 31-ig vásárold meg,
kedvenc inov-8 futócipőt**

~~34.9000 Ft.~~

helyett

Futócipő edzésre és versenyre

24.900Ft-ért!

F-Lite 230

inov-8

Fotó: Dr. Zentai László

Címlap: Az idei Középtávú OB-n ilyen „tanácskozások” gyakran előfordultak.

Hátsó borító: Az idei Szenior világbajnokságon Kármán Katalin a sprintversenyen bronzérmet szerzett.

a Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

HU ISSN 1215 8526

1215-8526
850 Ft